

ΠΟΛΙΧΝΙΑΤΙΚΟΣ Λόγος

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΟΓΟΥ «Ο ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ»

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ
ΤΕΛΟΣ
Εκ. Οργανισμ
Κ Δ Α
Αριθμός Άδεια
01-4558

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 147, 11472 ΑΘΗΝΑ, polihniatikoslogos@outlook.com
www.polihniatikoslogos.gr

ΤΕΥΧΟΣ 164 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020

ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

**2021: ΚΑΛΩΣ ΤΟ
2020: ΣΤΟ ...ΚΑΛΟ**

«Του κύκλου τα γυρίσματα που ανεβοκατεβαίνου». Με τον κύκλο της ζωής και τον τροχό της τύχης ο **Βιτσέντζος Κορνάρος** αρχίζει το ερωτικό και ηρωικό μυθιστόρημά του «**Ο Ερωτόκριτος**» τον 17ο αιώνα. Η αστάθεια των ανθρώπων πραγμάτων, οι απρόβλεπτες αλλαγές που επηρεάζουν τις ζωές των ανθρώπων είναι μία πανάρχαια αντίληψη, που αναφέρεται σε όλους τους ανθρώπους και σε όλους τους ιστορικούς χρόνους. Με την απαραίτητη και αναγκαία διευκρίνιση πως, επειδή το μέλλον είναι "άδηλον", δε σημαίνει πως είμαστε πόνια της μοίρας και έρμαια του καιρού, άβουλα θύματα ανεξήγητων μυστικών ή μυστηριακών δυνάμεων. Η ιδέα της προσωπικής και κοινωνικής ευθύνης διατρέχει όλη τη διαδρομή του Ελληνικού πολιτισμού και αυτήν ακριβώς την προίκα παρέλαβε ο δυτικός πολιτισμός από μας.

Αυτά του κύκλου τα «γυρίσματα» μάς έφεραν, όχι και πολύ αισίως, στο νέο έτος, 2021. Το 2020 θα μείνει με τη σφραγίδα του Covid-19 που το διαπερνά ολόκληρο και συνεχίζει με παραλλάξεις και παραλλαγές ακάθεκτος να απειλεί και το 2021, σφραγίζοντας ανεξίτηλα τα χρόνια μας. Ασφαλώς, ο κόσμος μετά από αυτήν την πανδημία δεν θα είναι ο ίδιος. Η αλήθεια, βέβαια, είναι ότι η κυτταρική μνήμη δεν αυτοδιαγράφεται τόσο εύκολα και γρήγορα. Από την άλλη πάλι το σύγκρου, που διαπέρασε οριζόντια σχεδόν ολόκληρη την ανθρωπότητα, ίσως υποχρεώσει να επανεξετάσουμε και να επαναπροσδιορίσουμε, αυτό που πολύ εύκολα το λέμε, αλλά δεν το εννοούμε, δυστυχώς, δηλαδή "ποια πράγματα αξίζουν στη ζωή".

Φαίνεται, λοιπόν, πως το 2021 γύρισε τον τροχό προς την αισιόδοξη τροπή του. Το 2021 το υποδεχόμαστε πιο αισιόδοξα λοιπόν όχι μόνο, γιατί η ελπίδα μάς διασώζει και

μάς συγκρατεί αλλά και γιατί υπάρχουν λόγοι που ευελπιστούμε. Και πρώτα πρώτα το εμβόλιο που βάζει κάποια μικρά χρονικά όρια στην ψυχική ταλαιπωρία και την οικονομική ανασφάλειά μας. Έπειτα, ο τζαναμπέτης γείτονας φαίνεται (φαίνεται!) πως αποφάσισε στο παλάτι, αντίγραφο των ευρωπαϊκών παλατιών, Ντολμά Μπαχτσέ να πάψει να απειλεί και να συζητήσει επιτέλους.

Ακόμα μην ξεχνάμε την επέτειο των 200 χρόνων από την εθνεγερσία του 1821 που θα γιορτάσουμε. Αρκεί να καταλάβουμε πως το παρελθόν χρειάζεται μελέτη περισσότερο, γνώση και όχι μόνο πανηγύρια. Τέλος, ευελπιστούμε πως το καλοκαίρι θα μας βρει πάλι στα... χαρακώματα του χωριού δίνοντας τις... μάχες μας σε στεριά και θάλασσα με τους αγαπητούς μας.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ

Το βασικό πρόβλημα του χωριού μας, αν αφαιρέσουμε το δημογραφικό πρόβλημα, είναι το νερό. Η εφημερίδα μας έχει παρουσιάσει άρθρα από υπεύθυνους και φιλότιμους επιστήμονες που χρόνια ανιδιοτελώς ερευνήσαν και ακόμα μελετούν όχι μόνο την περιοχή του Πολιχνίτου αλλά και τη Λέσβο γενικότερα. Αυτή τη φορά είμαστε στην ευχάριστη θέση να συνεχίσουμε τον αγώνα για το θέμα του νερού, προσβλέποντας σε μία άλλη πρόταση-λύση. Μας την προτείνει ο επί σειρά ετών ερευνητής της Γεωλογίας και του ορυκτού πλούτου της Λέσβου και της Λήμνου, **Ομότιμος Καθηγητής Γεωχημείας - Γεωλογίας και Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ακίνδυνος Κελεπερτζής**. Η πρόταση, όπως φαίνεται σε δημοσίευμα της εφημερίδας μας, είναι άμεση, πιο εφικτή, αποτελεσματική και όχι τόσο κοστοβόρα. Ο κ. **Κελεπερτζής** για την επίλυση προβλήματος επαρκούς και καλής ποιότητας του νερού, προτείνει αυτή τη φορά τη λήψη σημαντικών πο-

σοτήτων νερού από δύο υδρογεωλογικά περιβάλλοντα, το ένα της Μεγάλης Λίμνης και το άλλο της περιοχής μεταλλείων λευκολίθου Βασιλικών και πηγών Πέσσας, τα οποία τροφοδοτούνται από τον ορεινό όγκο του Ολύμπου.

Η περιοχή της Μεγάλης Λίμνης έχει ερευνηθεί στο παρελθόν όπου έχει εντοπιστεί μία ιδιόκτητη γεώτρηση με νερό άριστης ποιότητας, όμοιο με το νερό του Τσίγκου, το νερό των γειτονικών πηγών Βουλέλλη, από τις οποίες υδρεύεται ο Πολιχνίτος, και το νερό των πηγών Αγίου Δημητρίου. Το νερό αυτό λόγω της μικρής σχετικά απόστασης από τις πηγές Βουλέλλη μπορεί να μεταφερθεί με υδροσωλήνες και στη συνέχεια με το ήδη υπάρχον δίκτυο στη δεξαμενή ύδρευσης Πολιχνίτου. Πάντως, πριν από οποιαδήποτε συζήτηση με τον ιδιοκτήτη της γεώτρησης, απαιτείται ο έλεγχος παροχής και χημικής ανάλυσης του νερού της γεώτρησης. Εναλλακτική λύση στην ίδια περιοχή και, ξεχνώντας την ήδη υπάρχουσα γεώτρηση, είναι η εκτέλεση νέας γεώτρησης στη γειτονική δημόσια περιοχή για τον εντοπισμό του ίδιου υδροφορέα, αφού βέβαια προηγηθεί γεωλογική και γεωφυσική μελέτη, βάσει της οποίας προσδιορίζεται η θέση της γεώτρησης.

Η περιοχή των μεταλλείων Βασιλικών αναμένεται να έχει παρόμοια χημική σύσταση με το νερό της γεώτρησης Μεγάλης Λίμνης. Κατά πληροφορίες το νερό αυτό εντόπισαν μεταλλωρύχοι εξόρυξης λευκολίθου κατά τη διάρκεια της κεντρικής στοάς. Επομένως, για τον εντοπισμό του νερού απαιτείται η διάνοιξη γεώτρησης, αφού βέβαια προηγηθεί γεωλογική και γεωφυσική μελέτη. Μία ένδειξη της χημικής σύστασης του αναμενόμενου υδροφορέα αποτελεί η χημική σύσταση του νερού των γειτονικών πηγών Πέσσας.

Στο εσωτερικό της εφημερίδας μας υπάρχει ολόκληρη η πρόταση του κ. **Κελεπερτζή**, η οποία έχει υποβληθεί ήδη στις αρμόδιες υπηρεσίες.

ΤΟ Δ.Σ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί Συγκωριανοί

Πέρασαν κίβλας δύο χρόνια και άλλη μια θητεία του Δ.Σ. του ιστορικού Συλλόγου μας κλείνει τον κύκλο της. Μια διετία με πρωτόγνωρες δυσκολίες και εμπόδια στη δράση μας εξαιτίας των γνωστών περιοριστικών μέτρων. Οι τρέχουσες δραστηριότητες και άλλες που σχεδιάζαμε και προγραμματίζαμε, όπως η επαναλειτουργία του θεατρικού τμήματος, αναστέλλονται δυστυχώς και μόνο την έκδοση της εφημερίδας με πολύ κόπο και δυσκολία κρατήσαμε.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

Από την 1η Φλεβάρη, ήδη δημοσιεύθηκε η νέα ιστοσελίδα του συλλόγου στη διεύθυνση <https://www.polihniatikoslogos.gr/>. Η δημοσίευση της νέας ιστοσελίδας και μάλιστα στις πρωτόγνωρες εποχές που ζούμε, αποτελεί την αρχή μιας προσπάθειας δημιουργίας όχι μόνο για την ψηφιακή αναπαράσταση της εφημερίδας, αλλά ευελπιστεί να γίνει το εργαλείο μιας προσπάθειας ενδυνάμωσης του συλλόγου και εμπλοκής όλο και περισσότερων Πολιχνιατών σε αυτό.

Για το λόγο αυτό στη νέα ιστοσελίδα, προφανώς υπάρχει η λειτουργικότητα της αρθρογραφίας και της ανάρτησης των φύλλων της εφημερίδας, αλλά έχει αναπτυχθεί και μια σειρά νέων λειτουργιών. Η σχεδίαση της σελίδας, έχει πλέον μοντέρνο design, με θεματικές φωτογραφίες και διάρθρωση που να μπορεί κανείς με μια ματιά να δει όσο περισσότερη πληροφορία μπορεί. Είναι συμβατή με όλες τις συσκευές (υπολογιστές, κινητά τηλέφωνα,

Μάς λείπει κυρίως η ζωντανή επικοινωνία μας και επαφή. Ας αισιοδοξούμε ότι θα αποκατασταθεί η κανονικότητα και σε εύθετο χρόνο θα ξαναβρεθούμε.

Η θητεία του παρόντος Δ.Σ. λήγει στις 24 Φεβρουαρίου 2021. Τέτοια εποχή άλλοτε ετοιμαζόμαστε για την εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση. Σύμφωνα, όμως με την υπ αριθμ οικ. ΥΠΠΟΑ / ΓΔΟΑ / ΔΑΑ / ΤΑΦ / 731732/ 22038/ 12328/ 3019/24-12-2020 (ΦΕΚ /5770/ τ. Β'/29-12-2020 κοινή υπουργική απόφαση, παρατείνεται η θητεία των Δ.Σ των σωματείων (Πολιτιστικών, Αθλητικών...) ως τον Απρίλιο του 2021. Ελπίζουμε πως μέχρι τότε θα αρθούν τα περιοριστικά μέτρα και θα εισέλθουμε

ταμπλέτες κτλ) και αναπροσαρμόζεται αυτόματα ανάλογα με τη συσκευή από την οποία προβάλλεται.

Διαθέτει πλήρη δημιουργία και διαχείριση της αρθρογραφίας με διαδικασία έγκρισης περιεχομένου από τους διαχειριστές. Πλέον οι αρθρογράφοι του site δεν χρειάζεται να επικοινωνούν τα emails τα κείμενά τους, αλλά μπορεί εξ αρχής να γράφονται στην ιστοσελίδα, να ειδοποιούνται ψηφιακά οι εγκρίνοντες και έπειτα από τις απαραίτητες διορθώσεις να δημοσιεύεται.

Μπορεί να εισαχθεί απεριόριστο πολυμεσικό υλικό (φωτογραφίες και βίντεο). Το υλικό αυτό μπορεί να ταξινομηθεί σε ενότητες και κατηγορίες, με στόχο την παραγωγή ψηφιακών άλμπουμ.

Προβολή γεγονότων, εκδηλώσεων, θεατρικών παραστάσεων κτλ μέσω βίντεο σε πραγματικό χρόνο (streaming). Στη νέα ιστοσελίδα μπορεί να υπάρξει σε πραγματικό χρόνο επικοινωνία των μελών του συλλόγου αλλά και σύσταση θεματικών ομάδων με κοινά ενδιαφέροντα.

σε τροχιά εκλογοαπολογιστικής Γενικής Συνέλευσης. Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να τονίσουμε την ανάγκη να ενεργοποιηθούν στις επόμενες εκλογές **όσο το δυνατόν περισσότεροι υποψήφιοι για το Δ. Σ.. Έχουμε πολλούς και ικανούς χωριανούς, που και χρόνο έχουν και ενδιαφέρον για το χωριό.**

Ας ξεπεράσουν τις όποιες αναστολές ή επιφυλάξεις και ας συνδράμουν σ' αυτό το ευχάριστο γι' αυτούς και ελπιδοφόρο για το χωριό και το Σύλλογό μας έργο, που σ' αυτούς κυρίως τους καιρούς έχουν την ανάγκη όλων μας.

Δ.Σ.

Επιπλέον, στη νέα ιστοσελίδα είναι ήδη υλοποιημένες ένα σύνολο λειτουργιών, όπως πώληση εισιτηρίων, προϊόντων, δημοσίευσης αγγελιών κτλ., χωρίς όμως αυτές να είναι ακόμη εμφανείς στους χρήστες. Μπορούν όμως να ενεργοποιηθούν άμεσα, εφόσον προκύψει μια τέτοια απαίτηση από το Σύλλογο.

Κλείνοντας, ο νέος ιστότοπος του συλλόγου περιλαμβάνει μια πληθώρα λειτουργιών. Είναι όμως απλά ένα εργαλείο. Ο στόχος είναι η σελίδα να αποτελέσει το επίκεντρο ζύμωσης και επικοινωνίας αλλά και εμπλοκής όλο και περισσότερων.

Δ.Σ.

Το τεύχος αυτό της εφημερίδας που κρατάτε στα χέρια σας είναι και πάλι προσφορά του συγκωριανού μας Συμέργελη Αντώνη. Τον ευχαριστούμε πάρα πολύ για την πολύτιμη συνδρομή στο έργο του Συλλόγου μας.

Δ.Σ.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Γλυκέ μας Κώστα,
Έφυγες...
Βιάστηκες... Βιάστηκες να φύγεις από την αγκαλιά των δικών σου ανθρώπων και να πας στη γειτονιά των αγγέλων. Και είχες

τόσα πολλά να δώσεις ακόμα.. και άλλα τόσα να πάρεις. Ήταν ένα «παγωμένο» πρωινό του Δεκέμβρη που η είδηση του θανάτου σου σκόρπισε μεγάλη θλίψη σε όλους μας, στην οικογένειά σου, στους φίλους σου, στους συνεργάτες σου, στους φοιτητές σου. Κι αυτό, γιατί ήσουν ένας υπέροχος άνθρωπος, με μεγάλη καρδιά και τρυφερά αισθήματα. Ήσουν ανοιχτός, κοινωνικός με όλους, είχες πολλούς φίλους, σε ήξεραν όλοι.

Από μικρός έβαζες υψηλούς στόχους και έκανες υπερήφανους τη μητέρα σου και τον πατέρα σου. Σπούδασες στο Πολυτεχνείο, έκανες διδακτορικό, κυνήγησες την ακαδημαϊκή καριέρα με τίμημα τον χρόνο σου, τη δύναμη σου όλη. Ο δρόμος δεν ήταν εύκολος για σένα. Και όταν μετά από μακροχρόνιους αγώνες κατάφερες να κατακτήσεις το όνειρό σου, τη θέση του καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, ξεπερνώντας όλα τα εμπόδια, έφυγες... Τι ειρωνεία...

Ήσουν χειμαρρώδης, μα συνάμα ταπεινός. Έκρυβες τις επιτυχίες σου κάτω από το χαμόγελο και την απλότητά σου, Δε μιλούσες εύκολα για τις δυσκολίες που συναντούσες. Προσπαθούσες πάντα με ψηλά το κεφάλι και με αξιοπρέπεια να τα λύσεις μόνος σου. Και τα κατάφερνες.

Μίλησαν οι συνάδελφοί σου για έναν εξαίρετο πολλά υποσχόμενο επιστήμονα με अपαράμιλλο ήθος, επαγγελματική ακεραιότητα και συναδελφικότητα.

Μίλησαν οι φοιτητές σου για έναν σπουδαίο δάσκαλο, εμπνευστή και φάρο στις σπουδές τους.

Μίλησαν οι φίλοι σου για έναν καλό, πιστό φίλο με πνευματώδες χιούμορ.

Μόνο όσοι διάβασαν τα λόγια των συνδελφών σου και είδαν τα δάκρυα των φοιτητών σου, μόνο όσοι είδαν τη θλίψη στα μάτια των φίλων σου μπορούν να καταλάβουν πόσο υπέροχη ψυχή ήσουν.

Αγαπήθηκες πολύ, Κώστα. Όμως, η ζωή υπήρξε άδικη μαζί σου.

Πριν προλάβεις να ζήσεις, έφυγες..
Πριν προλάβεις να μεγαλώσεις τις γλυκύτατες κορούλες σου, που με θλίψη στα μάτια σε αναζητάνε. Τι να τις πούμε, όταν μας ρωτάνε πότε θα σου δώσουν μια μεγάλη αγκαλιά; Πώς να πούμε στην Αγγελικούλα σου και στη Μαριουλά σου ότι δε θα σε ξαναδούν; Είναι πολύ σκληρό, λατρεμένο μας. Έφυγες πολύ νωρίς.

Πριν προλάβεις με τη σύζυγό σου να ζήσετε και να γεράσετε μαζί.

Πριν προλάβεις να προσφέρεις στην επιστήμη σου όσα ήθελες.

Πριν προλάβεις να ολοκληρώσεις την πορεία σου.

Πριν προλάβεις να ζήσεις.. έφυγες.
Δε θα ξανακαθίσουμε, Κώστα μας, στο ίδιο τραπέζι να φάμε και να συζητήσουμε. Δε θα ξανααξιολογήσουμε στο αγαπημένο σου νησί, τη Μυτιλήνη. Τίποτα δε θα είναι το ίδιο.

Είναι πολύ δύσκολο, αγαπημένο μας. Η απουσία σου είναι δυσβάσταχτη, το κενό δυσαναπλήρωτο, τα λόγια φτωχά να περιγράφουν την οδύνη μας.

Ο χρόνος, είναι γιατρός, μάς λένε. Και ότι πρέπει να σταθούμε δυνατοί να μεγαλώσουμε με πολλή αγάπη τα λατρεμένα σου κοριτσάκια. Και θα σταθούμε, Κώστα μας, θα σφίξουμε τα δόντια και θα σταθούμε πλάι στα αγγελούδια σου, που τόσο αγαπούσες.

Γλυκέ μας Κώστα, την 9η Δεκεμβρίου γράφτηκε ο επίλογος μιας όμορφης και ευτυχισμένης οικογενειακής ζωής. Θα είσαι, όμως, ζωντανός για πάντα στο μυαλό και στην καρδιά μας. Θα κρατήσουμε δυνατή τη θύμησή σου στα στα παιδιά σου. Θα μας λείψεις πολύ.

Καλό παράδεισο..

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΟΥ

**ΑΙΩΝΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΣ ΚΩΦΟΠΟΥΛΟΥ**

Στις 9 Νοεμβρίου «έφυγε» από κοντά μας η κα Έλλη Κωφοπούλου, η κα Λίτσα η μαμή του χωριού και των περικύρων.

Γεννήθηκε στον Πολυχνίτο πριν από 90 χρόνια, κόρη του Ελευθερίου Πατσατζή, επιχειρηματία στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, και της Αθανασίας Ιατρού, δασκάλας. Φοίτησε στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού και αποφοίτησε από Πρότυπο Γυμνάσιο των Αθηνών. Μετά την αποφοίτηση, ενεγράφη στη Σχολή Μαιών του Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ηλιάδη» και περάτωσε με επιτυχία την πρακτική άσκηση σε Πανεπιστημιακά Μαιευτήρια των Αθηνών. Επέστρεψε στον Πολυχνίτο και εργάστηκε αρχικά ιδιωτικά και σύντομα διορίστηκε ως Μαία στο Αγροτικό Ιατρείο Πολυχνίτου. Αργότερα είχε τη χαρά να εγκαταστήσει το Κέντρο Υγείας Πολυχνίτου.

Ασκούσε καθήκοντα σε όλα τα χωριά της περιοχής (Λισβόρι, Βασιλικά, Βρύσα, Σταυρός). Ήταν πάντα πρόθυμη να βοηθήσει επίτοκους, λεκώνες, ασθενείς και τραυματίες οποιαδήποτε ώρα της ημέρας ή της νύκτας σε σπίτια και χωράφια. Προσέφερε περίθαλψη και υποστήριξη σε νεογέννητα (εμβόλια, κλπ) και επειδή δεν υπήρχε κτηνίατρος στον Πολυχνίτο, πολύ συχνά φρόντιζε και τα ζώντανά των συγχωριανών. Ποτέ δεν αρνήθηκε σε συγχωριανούς να τους φροντίσει για οποιοδήποτε πρόβλημα αντιμετώπιζαν όλο το εικοσιτετράωρο. Η πόρτα του σπιτιού της ήταν πάντα ανοικτή για όλους.

Υπήρξε διανοούμενη, ρομαντική, ιδεολόγος και εκέμυθη με τα προβλήματα των συνανθρώπων της.

Παντρεύτηκε το Δημήτριο Κωφόπουλο, γιού του Ευστράτιου Κωφόπουλου και της Μυρσίνης Σάββα και απέκτησαν μια κόρη, την Αθανασία. Είχε τη χαρά να αποκτήσει μια εγγονή, την Έλλη Καλοκαιρινού, και δύο διεσέγγονες, την Αγάπη και τη Μυρσίνη.

Ο Πολυχνίτος πλέον είναι πτωχότερος γιατί θα λείπει η καλосύνη και η αρχοντιά της κυρίας Λίτσας!

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

A. K. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ

**ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ
ΤΟΥ ΠΑΠΑ - ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ
1967 -2021**

Πένθος και θλίψη στην **Ιερά Μητρόπολη Νέας Ιωνίας και Νέας Φιλαδελφείας** και στη αγαπημένη του γενέθλια γη, τον **Πολυχνίτο**.

«Όντως φοβερώτατον τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου» και συγκλονιστικό. Μόνο σιωπή ταιριάζει. Γιατί, όπου πόνος βαθύς, τα λόγια περισσεύουν.

Όμως ένας καρδιακός αποχαιρετισμός, αθόρυβος και σιγηλός αξίζει για τον συγχωριανό μας **Παπά - Αριστείδη**, με τον οποίο ισχυροί δεσμοί φιλίας μάς ένωσαν τα τελευ-

ταία χρόνια. Ο αναπάντεχος, και πρόωρος θάνατός του προκάλεσε μεγάλη συγκίνηση και λύπη. Πράος, συγκαταβατικός και καλοσυνάτος είχε την συμπάθεια και αγάπη όλων όσοι τον γνώρισαν και τον συναναστράφηκαν.

Το σχήμα του κληρικού ταιριαστό στη φυσική τάση της Ιεροσύνης που είχε, το τίμησε με την ταπεινοφροσύνη του, τη σεμνότητά του, και τη βαθιά και αληθινή Πίστη του στο Θεό. Πάντοτε ήταν συνεπής και πρόθυμος στα ιερά προστάγματα του καθήκοντος. Με λιτό βίο πορεύτηκε το δύσβατο δρόμο της ιεροσύνης και μαζί με την πρεσβυτέρα Χριστίνα και τα δύο άξια τέκνα τους, Δημήτρη και Σωτήρη, οικοδόμησε μια αρμονική και ήσυχη οικογενειακή ζωή μακριά από την θορυβώδη κοσμικότητα. Μεγάλο το κενό που τους αφήνει. Ανείπωτη η θλίψη τους και η οδύνη. Η προσευχή τους στον Κύριο, τον Νικητή του θανάτου να τους παραγορήσει και η μνήμη του, αιωνία, να αποτελέσει πηγή δύναμης και αντοχής στα δύσκολα της απουσίας του.

Πάτερ Άριστείδη

Άφήνεις «τὸν παρόντα καὶ οὐκ ἔστῳτα κόσμον» καὶ μεταβαίνεις στὸν «νοούμενον καὶ μένοντα, τὸν πάσης ταραχῆς ἐλεύθερον». Αισθητή θα είναι η απουσία σου στους συγχωριανούς Πολιχνιότες, στους φίλους, σε πλήθος ενοριτών του **Ι. Ν. Αγίων Αναργύρων Ν. Ιωνίας**. Γαλήνη θεϊκή ας απλωθεί στο μνήμα σου και γαλήνιος ας είναι ο πολυχρόνιος ύπνος σου.

ΚΑΝΑΡΙΔΗΣ ΠΕΤΡΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΒΑΡΟΥΤΕΛΗ**

«Η αγάπη στην οικογένεια είναι πολύ σπουδαίο πράγμα» όπως συνήθιζες να λες... κι έκανες τα πάντα γι' αυτό. Η απεριόριστη αγάπη για τη σύζυγό και τα παιδιά σου δεν κρυβόταν.

Ναι, ήσουν υπέροχος πατέρας και μας δίδαξες πολλά. Μαθήματα που ίσως ξεχνούν να διδάξουν στα σχολεία. Μαθήματα ήθους, ανθρωπιάς, αξιοπρέπειας, δυναμισμού... Ηθικές αξίες για τη ζωή που δεν ξεχνάμε ποτέ.

Θα σε θυμόμαστε πάντα για το πάθος σου το συνεχές, το ακούραστο, το επίμονο, να δώσεις τη γνώση στους μαθητές σου, που ήθελες να τους βλέπεις να βαδίζουν στη ζωή τους με πυξίδα την καθαρή και άδολη σκέψη και στόχο τη δική τους επιτυχία.

Όπως ευθυενής στο παράστημα, έτσι ειλικρινής και πηγαία ευγενής ήσουν. Εκρηκτικός χαρακτήρας με κοινωνικότητα, καλοπροαίρετη διάθεση και πνεύμα στις ανθρώπινες σχέσεις σου. Αναφερόσουν πάντα στους φίλους σου με εκτίμηση και συναίσθημα για τους δεσμούς μαζί τους. Μιλούσες για τα κοινά σας ενδιαφέροντα και πάντα είχες να διηγηθείς όμορφες ιστορίες.

Την εικόνα αυτή του πατέρα μας, του φίλου μας και του ακούραστο δασκάλου, θα έχουμε για πάντα στην καρδιά να μας συντροφεύει και να οδηγεί τα βήματά μας.

Καλό παράδεισο πατέρα...

Τα παιδιά σου
ΓΙΑΝΝΗΣ, ΡΟΖΙΝΑ, ΒΑΝΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Παπάς Ιωάννης και η Ειρήνη Θαλασσέλλη απέκτησαν αγοράκι 17-11-20
- Λάσκαρης Νικόλαος και η Μαρία Αλάνη απέκτησαν κοριτσάκι 10-10-20
- Παπαγιάννης Δημήτριος και Αιμιλία Προκοπίου απέκτησαν αγοράκι 5-10-20
- Κρικλάνης Κων/νος και Γιασεμή Συκά απέκτησαν αγοράκι 5-10-20
- Κρικλάνης Αριστείδης και Παναγιώτα Πλωμαρίτη απέκτησαν αγοράκι 8-10-20
- Βαμβακούρης Κομνηνός και η Στυλιανή Μπαρέκου απέκτησαν αγοράκι 19-12-20

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Έλλη Καλοκαιρινού και ο Τζανέτος Σμυρνης βάφτισαν το δεύτερο παιδί τους, κοριτσάκι, με το όνομα Μυρσίνη 25.7.2020
- Ο Γιώργος Χατζόγλου και η Αγγελική Βασιλοπούλου, Φοροτεχνικοί, βάφτισαν την κόρη τους με το όνομα Νικολέτα, 25.12.2020.

ΠΕΝΘΗ

- Αδαλή Μυρσίνη του Ευστρατίου ετών 94 9-1-21
- Βαρουτέλλης Παναγιώτης του Ιωάννη, 26-1-21, επί σειρά ετών Δάσκαλος στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

- Καλημέρης Σπυρίδων του Δημητρίου 30 €
- Γιατρέλλης Δημήτριος 20 €
- Σαλταμάρα Ευφροσύνης 20 €
- Πανσελπνάς Γεώργιος 20 €
- Κατσάνης Σπυρίδων 100 €
- Κακάμπουρα Μαρία 20 €
- Πιττός Παναγιώτης 50 €
- Θεοδωρή Μαρία 50 €
- Φίλιππος Βασίλειος Ενίσχυση του συλλόγου στη μνήμη της Κωφοπούλου Λίτσας 50 €
- Ιατρέλλης Γεώργιος 50 €
- Ψάνης Παναγιώτης 20 €
- Μόσχος Ευάγγελος 50 €
- Πλωμαρίτης Αντώνιος 50 €
- Csichitseli Chatouna 20 €
- « » 20 €
- Ευανθία-Δημήτρης-Αθηνά Σπακουρή 100 € στη μνήμη του πατέρα τους Ευστρατίου Σπακουρή

- Σάκης Κωνσταντίνος 50 €
- Κουμλάς Παν., Κωστομοίρη Αικατερ. Μοιρασγεντή 50 €
- Γαβριήλ Αικατερίνη 20 €
- Τζιμής Παναγιώτης 50 €
- στη μνήμη Θεοδωρέλλη Δημητρίου 20 €
- Καρακλάς Γεώργιος συνδρομή 20 €
- Καρακλάς Γεώργιος 20 €
- στη μνήμη Ψαχνέλλη Δημητρίου 20 €
- Καρακωσταντής Δημήτριος 20 €
- Φώτας Προκόπιος στη μνήμη των γονέων του Γεωργίου και Όλγας και των αδελφών του Μιχάλη και Χρύσανθου 50 €
- Κακάμπουρα - 50 €
- Μαλέσκου Δήμητρα στη μνήμη του νονού της Στρατή Δ. Σπακουρή 50 €
- Ερεσσιώτη Μαριάνθη 60 €
- Συκά Ιωάννα στη μνήμη του Χαράλαμπου Σαμαρά 20 €
- Πασκαλής Παναγιώτης 30 €

- Γαβριήλ Δημήτριος του Γεωργίου
- Γιαννακόπουλος Κωνσταντίνος, γιός Μαρίας Σιδερά
- Δαλάς Παρασκευάς (Βασιλικά-Υπάλλ. Δήμου Δυτικής Λέσβου)
- Θεοδωρής Αριστείδης 19-1-20, Ιερέας
- Κουμάνια Δέσποινα του Μιχαήλ 6-12-20, Εφέτης
- Κωστομοίρης Σταύρος του Ελευθερίου
- Κωφοπούλου Έλλη του Ελευθερίου
- Σαμαράς Χαράλαμπος
- Συκά Μαρία σύζυγος Στυλιανού
- Χιωτέλλης Δημήτριος του Παναγιώτη
- Σαλταμάρας Ελευθέριος 31.01.2021

- Πιτζάς Γεώργιος 20 €
- Σταματέλλης Γιώργος 20 €
- Ψάνης Χαραλ. Ιγνάτης 50 €
- Βουλγαρέλλη-Αδαλή Πελαγία στη μνήμη της μητέρας της Μυρσίνης Αδαλή 50 €
- Κακάμπουρας Παναγιώτης τη μνήμη του θείου του Σαλταμάρα Ελευθερίου 50 €
- Θεοδωρή - Σαλαβού Μαρία στη μνήμη του θείου της Σαλταμάρα Ελευθερίου 50 €
- Μουτάφη Καλλιόπη στη μνήμη των γονέων της Μουτάφη Ιωάννη και Μουτάφη Θεοδώρας 50 €
- Μοιρασγεντή Έλενα στη μνήμη της θείας της Μυρσίνης Αδαλή 30 €
- Στη μνήμη του πατέρα τους Βαρουτέλλη Παν. τα παιδιά του Γιάννης, Ροζίνα, Βάνα 300 €
- Κυπριώτης Παναγιώτης 20 €

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ.
Την κατανόησή της, ζητάμε από την κα Κουτρή Χρυσούλα, που κατέβαλε **30 ευρώ** και όχι, 20 όπως γράφτηκε εκ παραδρομής στο προηγούμενο φύλλο.

Αγαπητοί συγχωριανοί μαζί με τις ευχαριστίες μας για την πολύτιμη οικονομική συνεισφορά σας θα σας παρακαλέσουμε στην τραπεζική κατάθεσή σας να αναφέρετε οπωσδήποτε πλήρη στοιχεία (όνομα - επώνυμο-τηλέφωνο).

ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ
Τώρα που το κακό έχει σχεδόν περάσει αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω δημόσια όλους όσους βρέθηκαν το Σάββατο 24.10.2020 στο σημείο του ατυχήματος και έσπευσαν να με βοηθήσουν. Μέσα στη δυσκολία της στιγμής κάποιους δεν του αναγνώρισα για να αναφέρω τα όνοματά τους, όμως θέλω να ξέρουν ότι τους ευχαριστώ από καρδιάς. Αναγνώρισα όμως και θα αναφέρω τον κο. Παντελή Παντελίδη, και τον κο. Στρατή Προκοπίου. Ιδιαίτερα θέλω να ευχαριστήσω την παθολόγος του Κ.Υ. κα Ελευθεριάδου, που σταμάτησε να μου προσφέρει τη βοήθειά της, χωρίς να βρίσκεται σε υπηρεσία. Πολλές ευχαριστίες οφείλω σε όλο το εφημερεύων προσωπικό του Κ.Υ. την Διευθύντρια κα Κ. Τσιμάρη, την αγροτική γιατρό Ανθή Γανέλλη, τη νοσηλεύτρια κα. Κουτσουδή Σπ., τον οδηγό κο. Δ. Φλωρίδη, αλλά και τον φίλο μου οδηγό κο. Καρακωνσταντή Δ. που έτρεξε πρώτος χωρίς καθυστέρηση να με μεταφέρει ενώ ήταν εκτός βάρdeιας.
Όλους τους ευχαριστώ πολύ.

ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΙΑΣ: Πωλείται σπίτι με αυλή Κανάρη 15, Μακρύ σοκάκι, στον Πολιχνίτο. Κατοικίσιμο με δύο δωμάτια επάνω και δύο κάτω, κωλ, κουζίνα, μπάνιο. Τηλ. 6942076723
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΑΖΙ Ή ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ τηλ. 210-9525458 6939160425, 698 620 8389 κα Σπυρέλλη
▶ Παραθαλάσσιο οικόπεδο 550 τ.μ. άρτιο και οικοδομήσιμο 200 μ. από τη θάλασσα **ΝΥΦΙΔΑ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ**
▶ Ελαιόκτημα 3,5 στρεμμάτων 5κλμ. από τη θάλασσα **ΔΡΟΚΟΠΙΑ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ**
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟ: Οικόπεδο (βοσκοτόπι) στη θέση Αγία Τριάδα Πολιχνίτου στον κεντρικό δρόμο

Πολιχνίτου - Μυτιλήνης, έκτασης 8,5 στρεμμάτων. Πληροφορίες Χ. Χατζόγλου, τηλ. 6951404350.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟ: Οικόπεδο 5.000 τμ. άρτιο και οικοδομήσιμο, εκτός σχεδίου 700 μέτρα από τη θάλασσα. Βρίσκεται στην περιοχή Γλάρος Πολιχνίτου. (Έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες ένταξης στο κτηματολόγιο). Τηλέφωνα: 210 5056931 - 6909584111 κα Ελπίδα Σπινάκη.
ΠΩΛΗΣΗ ΟΙΚΙΑΣ: Πωλείται διώροφη οικία στον οικισμό του Πολιχνίτου 120m² με αυλή και ταράτσα στην περιοχή Μακρύ Σοκάκι. Πληροφορίες Πελαγία Κεκαγιά του Ευριπίδη τηλ. 6944665164

Για τις προσφορές - συνδρομές σας ο νέος λογαριασμός του Συλλόγου μας στην **ALPHA BANK,**
ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ
GR 87 0140 5550 5550 0200 2002 490
ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΣ ΛΕΣΒΟΥ»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ
Θεωρούμε χρέος μας να ευχαριστήσουμε τα νέα παιδιά του χωριού για την πρόθυμη και ανιδιοτελή προσφορά τους στο σύλλογό μας.
1) Την Έλλη Καλοκαιρινού, Αρχιτέκτων: Της στέλνουμε κάθε τρίμηνο το υλικό για τα εξαιρετικά νεοκλασικά οικήματα του χωριού, το εκάστοτε επιλεγμένο οίκημα μαζί με κάποια στοιχεία (όσα μπορούμε να συγκεντρώσουμε μετά από αλληπάλληλες επικοινωνίας), που αφορούν στην ιστορία του κτηρίου. Και μέσα σε ένα κείμενο άφθογης δομής και σύνθεσης της ιστορίας του κτηρίου με την άριστη αρχιτεκτονική ανάλυση/παρουσίασή του μας δίνει την ταυτότητά του. Νομίζουμε πως, χωρίς να τα καταλάβουμε και εμείς, ξεκινήσαμε τη δημιουργία ενός αρχείου των νεοκλασικών κτηρίων του χωριού, που ελπίζουμε πως θα το συνεχίσουν και οι επόμενοι, μέχρι την πλήρη ολοκλήρωσή του. Εμείς θα ανεβάζουμε τα οικήματα στο νέο site, όπου θα δημιουργήσουμε και ξεχωριστό χώρο, με την ελπίδα πως ίσως κάποτε εκδοθεί και σε βιβλίο.

2) Τον Παναγιώτη Αδαμόπουλο: Επιτέλους, πετύχαμε ο Σύλλογός μας να ακολουθήσει τις σύγχρονες τεχνικές και μεθόδους της ηλεκτρονικής εποχής μας. Ο Παναγιώτης Αδαμόπουλος (γιος της Ταξούλας Σταυρέλη και του Λάκη Αδαμόπουλου) ανέλαβε και αναβάθμισε το site που είχαμε, το συνέδεσε και με τα άλλα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και πολλαπλασίασε τις δυνατότητες του. Πλέον όχι μόνο η εφημερίδα αλλά ο σύλλογός μας μπορεί να γίνει το επίκεντρο του ενδιαφέροντος, της ενημέρωσης, της οργάνωσης και της ψυχαγωγίας αμέτρητων συγχωριανών μας. Απόκτησε ένα «περιουσιακό» στοιχείο που το κληροδοτεί κυρίως στη νέα γενιά, λειτουργικά εύχρηστο, οικονομικά φθινό (κοστίζει μόλις 25 ευρώ κάθε δύο χρόνια). Σας ενημερώσαμε για κάποιες βασικές λειτουργίες, δυνατότητες του από τον ίδιο τον Παναγιώτη που αναλαμβάνει και τη λειτουργία του πάντοτε υπό τον έλεγχο και την έγκριση των ορισμένων ή του ορισμένου από το σύλλογο υπεύθυνου ή υπεύθυνων. Εμπλουτίστηκε με φωτογραφίες που πρόσφερε ο **Κυριάκος ο Κουκούλας** και

ο **Βαγγέλης ο Μόσχος** ο οποίος επιπλέον μας έχει εφοδιάσει και με πολλές φωτογραφίες του χωριού, τους οποίους και ευχαριστούμε. Από εδώ και πέρα ανοίγει ένας νέος δρόμος για το σύλλογο ο οποίος όμως χρειάζεται άτομα με ενδιαφέροντα, για να αξιοποιηθεί και να ομορφύνει. Εμείς φροντίσαμε και τον φτιάξαμε. Περιπατήστε τον! Εννοείται πως ευχαριστούμε θερμά τον **Παναγιώτη Κωφόπουλο** και τον **Σεβαστό Μοιρασγεντή** για τη συνδρομή τους στη δημιουργία και τη λειτουργία του site μας.
3) Τον Χρήστο Ζαροδημητράκη: (ZARO) Θα εμπλουτίζει από εδώ και πέρα την εφημερίδα μας με τα εξαιρετικής έμπνευσης, τεχνικής και αποτύπωσης σκίτσα του. Πρόκειται για ένα εξαιρετικά ταλαντούχο παιδί, με τις προσωπικές διακρίσεις και επιδόσεις.
4) Τον κ. Μπάμπη Κουκούλα και την κα Ελένη Παυλή που μας ενημερώνουν για τη στήλη των κοινωνικών που αφορούν το Ληξιαρχείο και το Δημοτολόγιο.
Το Δ.Σ.

ΙΔΟΥ Ο ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΑΣ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΟΝΤΟΣ

ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ «ΓΕΡΑΣΕ» ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ (;)

ΤΟΥ ΙΓΝΑΤΗ ΨΑΝΗ

Με την εκπαιδευτική ιστορία του Χωριού μας θα ασχοληθούμε σε άλλο φύλλο. Σ' αυτό θα καταπιστούμε όχι τόσο με την ιστορία του Γυμνασίου μας που από το 1961 ανεξαρτητοποιείται, αλλά περισσότερο με το νέο κτήριο που χτίστηκε στη θέση του ως γηροκομείο και σήμερα από ευαγή χρήση που προοριζόταν ξέμεινε χωρίς χρήση!

- Στις 22/2/1961 το εξατάξιο Γυμνάσιο Πολιχνίτου, που ήταν παράρτημα του πρώτου Γυμνασίου Αρρένων Μυτιλήνης, γίνεται ανεξάρτητο και λειτουργεί ως εξατάξιο Γυμνάσιο Πολιχνίτου με Διευθυντή τον αείμνηστο **Δημήτριο Παναγιωτόπουλο**.

- Το 1964 (μεταρρύθμιση Παπανούτσου) δημιουργούνται τριτάξιο Γυμνάσιο και Λύκειο.

- Η δικτατορία της 21ης Απριλίου 1967 καταργεί τη δομή αυτή και επαναφέρει το εξατάξιο Γυμνάσιο.

- Το 1976 (μεταρρύθμιση Ράλλη) καταργείται το εξατάξιο και επανασυστήνονται τα τριτάξιο Γυμνάσιο και Λύκειο.

- Το 1980 οι τάξεις μεταστεγάζονται στο καινούργιο τους κτήριο.

Από το 1980 και ύστερα εξυπηρετεί τρέχουσες ανάγκες της περιοχής. Λειτουργήσε ως ΚΑΠΗ, Λέσχη Αξιοματικών, φιλοξένησε το Μουσείο πετρωμάτων που χρηματοδοτήθηκε από τον **Στρατή Παττακό**, καθώς και το γραφείο του Δ. Σ. του Π.Ο.Π. (Πολιτιστικού Ομίλου Πολιχνίτου). Η απόφαση που πήρε ο τότε Δήμος έλαβε υπόψιν το γεγονός ότι μία περιοχή μεγάλη όπως ο Πολιχνίτος, που ολοένα και περισσότερο ανεβαίνει ο μέσος όρος ζωής, ένα μέρος των κατοίκων της χρειάζεται τις υπηρεσίες ενός γηροκομείου. Θα χτιζόταν στο κέντρο περίπου του χωριού, μέσα στην κίνηση και στους συγχωριανούς και τρόφιμους. Ένας χώρος διαμονής, διατροφής και συντροφικότητας. Παράλληλα αρκετοί εργαζόμενοι θα εξασφάλιζαν από το χωριό κάποιες θέσεις εργασίας. Έτσι, κατασκευάστηκε το κτήριο, ένα κτήριο μεγαλύτερο σε τετραγωνικά από το προηγούμενο, με κατάλληλους χώρους και εξοπλισμό. Όσοι έτυχε να το επισκεφτούν την ημέρα που ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης Ιάκωβος** έκανε συμβολικά εγκαινία, περισσότερο ως ευκαιρία, για να το δει ο κόσμος, αντίκρισαν πραγματικά ένα εξαιρετικό κτήριο. Χώρος συγκέντρωσης, πολυθρόνες, υποδομάτια, κρεβάτια, παπλωματοθήκες, κουβέρτες, τραπέζια, ψυγεία, φούρνος, κουζίνα, ιατρικά μηχανήματα

(ένα μικρό ιατρείο), ασανσέρ, ράμπα και λοιπά. Και βέβαια υπήρχε επιτροπή παραλαβής όλων αυτών. Αγοράστηκε, επίσης, και το πίσω οικόπεδο του Κωνσταντέλια με προοπτική επέκτασης του γηροκομείου, αφού εντάχθηκε και πάλι σε κάποιο πρόγραμμα του ΕΣΠΑ, για να γίνει μία μεγάλη αίθουσα συνάντησης και να αυξηθούν τα κρεβάτια.

Και από δω ξεκινάει η δεύτερη φάση, η λειτουργία του γηροκομείου. Ο Δήμος αδυνατεί να το λειτουργήσει και έρχεται σε συνεννόηση με την Ιερά Μητρόπολη Μυτιλήνης. Στην αρχή ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιάκωβος** έβλεπε θετικά το ενδεχόμενο να λειτουργήσει το γηροκομείο ως παράρτημα του γηροκομείου της Μυτιλήνης για κάποια χρόνια. Στη συνέχεια όμως και κυρίως λόγω της οικονομικής κρίσης έφεραν σε δύσκολη θέση τη Μητρόπολη. Οι προσπάθειες να εμπλακεί η Μητρόπολη και επί Δημαρχίας **Βουνάτσου** στη λειτουργία του γηροκομείου συνεχίστηκαν. Οι δωρεές κάποιων συνέβαλαν, ώστε να συγκεντρωθεί ένα σεβαστό ποσό, ως χρησιδάνειο για να μεταφερθεί η χρήση του στη Μητρόπολη. Στη συνέχεια, το κτήριο στέγαζε στο μεγάλο σεισμό της Βρίσσας, για κάποιο χρονικό διάστημα, κάποιους σεισμοπαθείς επί **Δημαρχίας Γαλντού**. Και λόγω του σεισμού κάποια υλικά της μονάδας υγείας μεταφέρθηκαν στο Κέντρο Υγείας. Στέγαζε, επίσης, το Νηπιαγωγείο το οποίο τώρα έχει μεταφερθεί. Τέλος, ένα μέρος του φιλόξενη γιατρού του Κέντρου Υγείας.

Συμπέρασμα: Το σχολείο που στέγαζε εφήβους ολοκλήρωσε τον κύκλο του, επισκευάστηκε και δημιουργήθηκε ένα άλλο κτήριο, για να στεγάσει ηλικιωμένους με χρήματα του ΕΣΠΑ. Ο δεύτερος κύκλος έμεινε στα μισά. Ξέμεινε ένα εξαιρετικό κτήριο, με συγκεκριμένες όμως νομικές δεσμεύσεις, που δεν επιτρέπουν να συζητηθούν και πολλές εναλλακτικές λύσεις. Τελευταία άρχισε μια συζήτηση στο Δήμο μας, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα, ώστε τα γηροκομεία Άντισσας, Πολιχνίτου και η Ζαχάριος Αγίας Παρασκευής να λειτουργήσουν ως ένα νομικό πρόσωπο. Υπάρχουν, βέβαια, νομικές διαδικασίες που διερευνώνται, για να εξευρεθεί λύση. Εμείς στην επικοινωνία μας με το Δήμο εξηγήσαμε πως υπάρχει η δυνατότητα ανέγερσης ενός συμπληρωματικού κτηρίου δίπλα στο οικόπεδο του γηροκομείου, προκειμένου να επιτευχθεί η επέκτασή του.

Τελευταία επικοινωνία που είχαμε ήταν με την **Ιερά Μητρόπολη Μυτιλήνης**, η οποία και μας έκανε να αισιοδοξήσουμε. Ρωτήσαμε αν δέχεται η Μητρόπολη να επανερροποιηθεί η αρχική πρόταση του **πρώην Δημάρχου κ. Γιάννη Συκά**, να λειτουργήσει δηλαδή το γηροκομείο Πολιχνίτου ως παράρτημα του γηροκομείου Μυτιλήνης. Η απάντηση είναι πως, αν υπάρξουν οι τρόφιμοι και αν λειτουργήσει το γηροκομείο μας με τους όρους που λειτουργεί το γηροκομείο Μυτιλήνης (όχι δωρεάν), δέχεται.

Κε Δήμαρχε, μήπως άνοιξε ο δρόμος, επιτέλους;

Φωτο Γ. Συκάς

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΕΛΠΙΖΕΙ - ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΟΜΩΣ;

Φαίνεται πως και οι συνεχείς οχλήσεις μας των προηγούμενων μηνών έφεραν το επιθυμητό αποτέλεσμα και η μελέτη για την αποκατάσταση των ζημιών του εμβληματικού μας σχολείου εγκρίθηκε, πέρασε (!) Από δω και πέρα θα ακολουθήσει άλλη μία σχετικά ολιγόμηνη γραφειοκρατική διαδικασία, που επιβαρύνεται λόγω του σεισμού της Σάμου, καθώς οι μηχανικοί του Υπουργείου έχουν κάποια σχετική υπεραποσκόληση. Επίσης οι περιπέτειες με τον κορονοϊό θα παρατείνουν όπως φαίνεται και την περιπέτεια του Σχολείου μας. Εμείς θα παρακολουθούμε την εξέλιξη και, όπως μας ενημέρωσαν, μπορούμε να ελπίζουμε πως το Καλοκαίρι, Φθινόπωρο θα ξεκινήσουν οι εργασίες. Ο καιρός πάντως, όπως πάει, είναι σύμμαχος του σχολείου μας. Δεν το... ταλαιπωρεί ιδιαίτερα. Ίδωμεν

Δ.Σ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση πέρα από την διαχείριση της καθημερινότητας, την βούληση της να βοηθάει πολύπλευρα την περαιτέρω ανάπτυξη της περιοχής σε όλους τους τομείς, πρέπει και επιβαλλεται να γίνεται αρωγός και πρωτεργάτης για την διαφυλάξη κτηριακών εγκαταστάσεων που για διάφορους λόγους έχουν εγκαταλειφθεί και έχουν γίνει ρημαγμένα τοπία. Αυτή η εγκατάλειψη προβληματίζει και απογοητεύει τις τοπικές κοινωνίες προκαλώντας ερωτήματα πώς τέτοια εμβληματικά κτήρια που κατασκευάστηκαν πριν σχεδόν έναν αιώνα να εγκαταλείπονται στη σημερινή εποχή. **ΕΝΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΤΑ ΚΤΗΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ**

Το κτήριο λειτουργούσε ως σχολείο έως το 1999 με την παρουσία 14 μαθητών. Τότε

παρουσιάστηκαν ρωγμές στη πίσω όψη και συγκεκριμένα στην ένωση του με μικρή κτηριακή προσθήκη. Σταμάτησε η λειτουργία του και τα παιδιά μεταφέρθηκαν στο κτήριο του Κοινοτικού Γραφείου.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ: Από το 1999 έως το 2021 έχουν γίνει οι παρακάτω παρεμβάσεις 1) Ελαιοχρωματισμός της πρόσοψης το 2006 δύο μήνες πριν τις τότε Δημοτικές Εκλογές! 2) Η παρέμβαση του σεισμού το 2017 που αποκλόπη την όψη της πρόσοψης και προκάλεσε ζημιές κάνοντας την εικόνα του κτηρίου ακόμη πιο αντιαισθητική.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ: Είχε την «τιμή» την «τύχη» και ατυχία να περιμένει την αποκατάσταση του από τις δύο πρώτες μεταρρυθμίσεις και την ελπίδα από την τελευταία.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ: Υπάρχουν άπειρες αποφάσεις των εκάστοτε Τοπικών Συμβουλίων του χωριού. Άπειρες οχλήσεις κατοίκων με προσωπικές και όχι μόνο ενέργειες Άπειρες υποσχέσεις από Δημάρχους Δημοτικές Αρχές. Από Νομάρχες και Περιφερειάρχες. **Είναι φανερό ότι δεν υπήρξε η ανάλογη ευαισθησία και προσπάθεια. Υπάρχει το ελαφρυντικό ότι τα γρανάζια της κρατικής γραφειοκρατίας είναι δαιδαλώδη.** Αν υπήρχε όμως θέληση οργάνωση και επιμονή, παρακάμπτονται όλα. Ο ΔΗΜΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ των παραπάνω και θα πραγματοποιήσει τη δρομολόγηση της αποκατάστασης αυτού του εμβληματικού κτηρίου.

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ: Η επαναλειτουργία ως Σχολείου είναι αδύνατη. Αλλά οι 4 μεγάλες αίθουσες τα 2 γραφεία του μεγάλου προθαλαμου μπορεί να αξιοποιηθούν από διάφορους φορείς και από την τοπική κοινωνία. ΙΔΩΜΕΝ

ΣΤΡΑΤΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΗΜΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Φωτο Μόσχος

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Φωτό Μ. Καλογήρου

Ένα ακόμα σημείο αναφοράς αποτελεί το «αρχοντικό του Σαραντίδη», κτήριο το οποίο προσθέτει στον αρχιτεκτονικό πλούτο του χωριού μας. Αν και έχει κατασκευαστεί σε υπερυψωμένο οικόπεδο, η οπισθοχώρηση του κτηρίου σε σχέση με το όριο του σε συνδυασμό με το ιδιαίτερο και εμβληματικό «παράστημα» του, υποχρεώνει τον περαστικό να διακρίνει και να εκτιμήσει τη μορφολογική του ισορροπία.

Στις αρχές του 20ου αιώνα, η οικογένεια **Μαΐστρου και Αφροδίτης Σαραντίδη** ανέγειρε το τριώροφο κτήριο που βρίσκεται στον κεντρικό δρόμο του χωριού ανάμεσα στα «Κυβέλια» και τα «Ψαράδικα». Ο **Μαΐστρος Σαραντίδης** διετέλεσε **Δήμαρχος του Πολιχνίτου** και ανέπτυξε σημαντική επιχειρηματική δραστηριότητα στην ευρύτερη περιοχή. Στην οικία μεγάλωσε μια πολυμελής οικογένεια με δέκα (10) παιδιά (τέσσερα αγόρια, τέσσερα

κορίτσια και δυο που «έφυγαν»). Πρόκειται για τριώροφο κτήριο όπου η είσοδος πραγματοποιείται από το επίπεδο του Α ορόφου όπου χωροθετούνται το σαλόνι, η τραπεζαρία και δυο (2) υπνοδωμάτια. Στον Β' όροφο υπάρχουν τέσσερα (4) υπνοδωμάτια, ενώ στο ισόγειο βρίσκονται οι βοηθητικοί χώροι της κατοικίας, δηλαδή η κουζίνα και αποθήκες. Στην αυλή υπάρχει χτιστός φούρνος. Προκίσηθηκε στη μικρότερη κόρη του, **Μαΐστρου, την Ιωάννα** και στα χρόνια 1960-1980 λειτούργησε ως αστυνομία. Από την **Ιωάννα** μεταβιβάστηκε αργότερα στον εγγονό του Μαΐστρου και ανηψιό της, **Θεόφιλο - Μαΐστρο Σαραντίδη**, που είναι και ο σημερινός ιδιοκτήτης. Η στέγη είναι τετράρριχτη με γαλλικά κεραμίδια. Χαρακτηριστικό είναι το περίτεχνο γείσο της που την ορίζει. Η πρόσοψη της κατοικίας είναι συμμετρική. Η επιβλητικότητα του κτηρίου τονίζεται από τον κεντρικό εξώστη που στεγάζει την

καμάρα της εισόδου της κατοικίας, με μεταλλικά φουρούσια και λεπτομέρειες στο μεταλλικό κιγκλίδωμα. Το κτήριο χαρακτηρίζεται από ισορροπία στη διάπλαση του όγκου του, καθαρότητα των αρχιτεκτονικών μορφών καθώς και από συμμετρία κυρίως των ανοιγμάτων. Ο φέρων οργανισμός είναι λίθινη τοικοποιία, άρτια δομημένη, με ιδιαίτερη επεξεργασία και ενίσχυση στις γωνίες. Οι ποδιές και τα πρέκια των κουφωμάτων σε όλα τα επίπεδα έχουν κατασκευαστεί από κατεργασμένους λίθους («σοβελίκια»). Οι περίτεχνες κορνίζες των μεγάλων ανοιγμάτων, αποτελούν βασικό δομικό στοιχείο πέραν της αισθητικής παρέμβασης, τονίζοντας την ρυθμικότητα και την καθετότητα η οποία αποπνέει μια λιτή αυστηρότητα, στοιχεία της παλιάς του αίγλης.

ΕΛΛΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ,
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ

ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΓΕΙΟΥ ΥΔΑΤΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΩΝ ΠΗΓΩΝ ΠΕΣΣΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΓΚΑΤΕΛΛΕΙΜΕΝΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΕΞΟΡΥΞΗΣ ΛΕΥΚΟΛΙΘΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ - ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστημίων Αθηνών
ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
Ομ.Καθηγητής Ακίνδυνος Κελεπερτζής
ΓΕΩΛΟΓΙΑ-ΓΕΩΧΗΜΕΙΑ-ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΓΕΩΧΗΜΕΙΑ
Πανεπιστημιούπολη,
Ζωγράφου, Τ.Κ. 15784 Τηλ. 6974243074
e-mail: kelepertsis@geol.uoa.gr

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Δ. ΓΙΑΝΝΑΡΕΛΛΗ,
ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

Κύριε Πρόεδρε,
Σας υποβάλλω δύο προτάσεις μου σχετικές με το θέμα ύδρευσης /άρδευσης της περιοχής Πολιχνίτου που βασίζονται σε ερευνητικά δεδομένα Πανεπιστημιακών μου μελετών στη Λέσβο με δικές μου δαπάνες.
Παρακαλώ να τις διαβιβάσετε στον δήμο ΚΑΛΛΟΝΗΣ προκειμένου στη συνέχεια να συναξιολογηθούν αρμοδίως από τον κύριο Δήμαρχο και τη ΔΕΥΑΛ για τη λήψη της τελικής απόφασης. Εξυπακούεται η συμβολή μου για διευκρινίσεις.

Με εκτίμηση
Α. ΚΕΛΕΠΕΡΤΖΗΣ

Μελετώντας επί σειρά ετών τη γεωλογία, κοιτασματολογία, γεωχημεία και την υδρογεωχημεία της Λέσβου και της ιδιαίτερης πατρίδας μου του Πολιχνίτου και χρησιμοποιώντας επιστημονικά δεδομένα της περιοχής Μ. Λίμνης Αγιάσου, των πηγών Τσίγκου και των πηγών Πέσσας και Αχλαδεράς εισηγοίμαι στις Περιφερειακές, Δημοτικές Αρχές και ΔΕΥΑΛ τη λήψη απόφασης για την αξιοποίηση του υπόγειου υδάτινου δυναμικού της περιοχής των παλαιών θέσεων εξόρυξης Λευκολίθου για ύδρευση ή άρδευση.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ- ΘΕΣΗ

Οι πηγές Πέσσας απαντούν στην περιοχή Βασιλικών και συγκεκριμένα παραπλεύρως —δυτικά του δρόμου Βασιλικών— Αχλαδεράς. Οι πηγές αναβλύζουν δια μέσου υπερβασικών πετρωμάτων το δε νερό υπό μορφή καταρράκτου, ύψους > 10 μ περίπου, χύνεται σε μικρή φυσική λίμνη δια της οποίας βρίσκεται εν συνεχεία την πορεία του δια του ρέματος Μάκρης το οποίο διασχίζει τον κάμπο των Βασιλικών και καταλήγει στον κόλπο Καλλονής. Ο κάμπος των Βασιλικών και της Αχλαδεράς τροφοδοτείται κατά το μεγαλύτερο τμήμα του από προϊόντα αποσάθρωσης (εδάφη) των ανωτέρω πρασινοπετρωμάτων, όπου κυριαρχεί το ορυκτό ολιβίνη, και ως εκ τούτου το έδαφος είναι εμπλουτισμένο σε μαγνήσιο, σίδηρο, χρώμιο και νικέλιο. Για τον σκοπό αυτό απαιτείται η διερεύνηση των εδαφών και υπόγειων νερών όσον αφορά τον έλεγχο της καταλληλότητας των καλλιεργειών, κηπευτικών και την προστασία του περιβάλλοντος.

Στην περιοχή απαντούν παλαιές επιφανειακές εκσκαφές και υπόγειες στοές εξόρυξης

Λευκολίθου. Η ορυκτολογία, γεωχημεία και η γένεση του λευκολίθου έχουν μελετηθεί στο παρελθόν από τους Α. Κελεπερτζή και Ε. Χατζηδημητριάδη, Καθηγητές των Παν/μίων Αθηνών και Θεσ/νίκης αντίστοιχα. Ο λευκόλιθος είναι ένα ορυκτό που χρησιμοποιήθηκε ως πυρίμαχο υλικό για κατασκευή μπτρών τηλεβόλων και άλλων όπλων, για πυρότουβλα και άλλες χρήσεις.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ - ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΑ

Η τοπική γεωλογία περιλαμβάνει υπερβασικά (πρασινοπετρώματα) Ιουραϊκής ηλικίας και υπερκείμενα ηφαιστειακά πετρώματα Μειοκαινικής ηλικίας. Στην περιοχή της Αγιάσου εκτός από τα πρασινοπετρώματα απαντούν και ασβεστόλιθοι και ηφαιστειοζηματογενή πετρώματα. Είναι γνωστό ότι τα υπερβασικά πετρώματα είναι συμπαγή και ως εκ τούτου είναι αδιαπέραστα κατά το μεγαλύτερο τμήμα τους από το νερό της βροχής. Φαίνεται όμως ότι λόγω της τεκτονικής, η δημιουργία διακλάσεων και ρηγμάτων διευκολύνουν τη κυκλοφορία των υπόγειων νερών, τα οποία τροφοδοτούνται από τους γειτονικούς ορεινούς όγκους ασβεστολίθων και ηφαιστειοζηματογενών πετρωμάτων του Ολύμπου. Τα νερά αυτά κυκλοφορώντας υπογείως δια μέσου των υδροπερατών ασβεστολίθων και εν συνεχεία των ρηξιγενών περιδοιτών και ηφαιστειακών πετρωμάτων υπό μορφή ποταμού εκφορτίζονται υπό μορφή πηγών στην περιοχή των πηγών Πέσσας και σχηματίζουν ένα καταρράκτη ύψους 15 μέτρων περίπου.

Το μεταλλείο λευκολίθου είχε πολλές στοές, τη κεντρική που έφθανε σε βάθος 50 μέτρων σε οκτώ επίπεδα με οριζόντιες στοές μήκους 200-250 μέτρων. Σε μία από αυτές οι μεταλλορύχοι συνάντησαν υπόγειο ποταμό και την έκλεισαν επιτυχώς χωρίς να υπάρξουν θύματα. Άλλες στοές ανοίχθηκαν στις θέσεις ΦΙΡΕΣ, ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΙΡΕ, ΡΑΧΙΔΑΣ, ΤΣΑΜΟΥΡΑ, ΑΞΙΩΤΑΚΗ, ΣΠΑΘΡΙΩΤΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ. Εξορυκτικές εργασίες γίνονταν επίσης στις θέσεις Κάτω Μπαχαρώματα, Μπαρτσά, Κρουονέρι και Πηγάδια. Το υπόγειο νερό κυκλοφορώντας εντός των πρασινοπετρωμάτων αντιδρά με τα μαγνησιούχα ορυκτά και εμπλουτίζεται σε μαγνήσιο, είναι φτωχό σε ασβέστιο και έχει pH 8.

Για τη συγκέντρωση των απαραίτητων επιστημονικών δεδομένων, την αξιολόγηση και την εν συνεχεία πρόταση για γεωτρήσεις πρέπει να γίνουν τα παρακάτω:

1. Γεωλογική-Υδρογεωλογική μελέτη
2. Γεωφυσική μελέτη
3. Οικονομοτεχνική μελέτη

Η γεωφυσική – γεωλογική –υδρογεωλογική μελέτη θα συμβάλλει στον προσδιορισμό των καναλιών τροφοδοσίας των πηγών, στον εντοπισμό του υπόγειου ποταμού, της ποσότητας του υπόγειου νερού, τη διεύθυνση κίνησης αυτού καθώς επίσης την πιθανή επικοινωνία των πηγών με τον υπόγειο ποταμό.

Τα αποτελέσματα των ανωτέρω ερευνών θα αξιολογηθούν καταλλήλως ώστε να αποφασισθεί η εκτέλεση γεωτρήσεων για τον εντοπισμό του υπόγειου ποταμού στην περιοχή των στοών.

Ο Επιστ. Υπεύθυνος

Α. ΚΕΛΕΠΕΡΤΖΗΣ

ΟΜ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ MANCHESTER ΑΓΓΛΙΑΣ

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

«Ένας γέρος είναι παιδί με παρελθόν» (ZARKO PETALA) και δεν θα αρνηθεί ποτέ την ανάγκη που έχει και τη συμπαράστασή μας.

Μια Κοινωνική Επιστήμονας η **Βαρουκτού Κατερίνα** η οποία έχει την συνολική εποπτεία των ωφελούμενων, αξιολογώντας τα περιστατικά, παρέχοντας κοινωνική υποστήριξη, λαμβάνει το κοινωνικό ιστορικό των ωφελούμενων, συντονίζει τις εργαζόμενες, ενεργεί ως διαμεσολαβήτρια με δημόσιες υπηρεσίες και διεκπεραιώνει υποθέσεις προς ασφαλιστικά ταμεία. Μια νοσηλεύτρια η **Φράγκου Γεωργία** που προσφέρει πρωτοβάθμιες υπηρεσίες υγείας και οι οποίες αφορούν σε κατ' οίκον επισκέψεις για τη μέτρηση και καταγραφή των ζωτικών σημείων (μέτρηση σακχάρου, αρτηριακής πίεσης) τη συνταγογράφηση των φαρμάκων καθώς και συνοδεία σε νοσοκομεία. Διενεργεί εμβολιασμούς και χορηγεί ενέσιμα φάρμακα όταν το απαιτεί η φαρμακευτική αγωγή που

Ένα από τα κριτήρια πολιτισμού μιας κοινωνίας θεωρείται και ο βαθμός μέριμνας προς τους ηλικιωμένους. Χαίρομαστε λοιπόν που λειτουργεί στον Πολιχνίτο το πρόγραμμα «βοήθεια στο σπίτι» και οι συγχωριανοί μας πάσχοντες ηλικιωμένοι έχουν φροντίδα και θαλπωρή... Η κ. **Βαρουκτού Κατερίνα**, κοινωνική επιστήμων, που έχει τη συνολική εποπτεία του προγράμματος μάς ενημερώνει σχετικά στο κείμενο που ακολουθεί.

Δ.Σ.

Το πρόγραμμα Βοήθεια στο Σπίτι έχει ξεκινήσει από το 2002 στην Δημοτική Ενότητα Πολιχνιτού και εξυπηρετεί ωφελούμενους και στα χωριά Βασιλικά, Λισβόρι, Βατερά, Βρίσα, Σταυρό. Στο πρόγραμμα απασχολούνται τέσσερα άτομα καθημερινά. Έχουν προσληφθεί μέσω ΑΣΕΠ με σύμβαση ορισμένου χρόνου που ανανεώνεται όλα αυτά τα χρόνια.

ακολουθεί ο κάθε ηλικιωμένος καθώς και αιμολυσίες. Επίσης εκτελεί χρέη οδηγού.

Δύο οικογενειακοί βοηθοί η **Σαντή Ευστρατία** και η **Χατζόγλου Ταξία** που αναλαμβάνουν τη διεκπεραίωση εξωτερικών εργασιών, την προμήθεια των ηλικιωμένων με είδη άμεσης ανάγκης, καθώς και την καθαριότητα του σπιτιού τους και την προετοιμασία του γεύματος τους, όταν κρίνεται απαραίτητο. Επισκέπτονται επίσης τους γιατρούς για συνταγογράφηση.

Οι ωφελοόμενοι που εξυπηρετούνται στην Δημοτική Ενότητα Πολιχνιτού είναι 71 άτομα. Δυστυχώς αδυνατούμε να κάνουμε εγγραφή νέων εξυπηρετούμενων και έχουμε φτιάξει μία λίστα αναμονής. Αυτή την περίοδο της δεύτερης каранτίνας που διανύουμε ήδη δεν κάνουμε εγγραφές νέων ατόμων, όμως εξυπηρετούμε έκτακτα περιστατικά και βοηθούμε τους συμπολίτες μας με την προμήθεια φαρμάκων και ειδών πρώτης ανάγκης. Έχουμε αναστείλει τις επισκέψεις παραδοσιακού τύπου, διότι υποστηρίζουμε ομάδες υψηλού επιδημιολογικού ρίσκου και προσπαθούμε με τον τρόπο αυτό να τις προφυλάξουμε από πιθανή διασπορά του ιού. Δεν μεταφέρουμε άτομα πλέον με το αυτοκίνητο της υπηρεσίας μας. Όταν υπάρχει μεγάλη ανάγκη εξαιτίας κάποιου ιατρικού προβλήματος, έχουμε την βοήθεια του Κέντρου Υγείας Πολιχνιτού με το προσωπικό του οποίου έχουμε μια άριστη σχέση.

Το πρόγραμμα μας έχει βοηθήσει εκατοντάδες ανθρώπους μέσα σε αυτά τα δεκαοκτώ χρόνια. Με πολλούς από τους ωφελοόμενους έχουμε «δεθεί» και τους θεωρούμε δικούς μας παπούδες και γιαγιάδες, μέλη της οικογένειάς μας, το ίδιο αισθάνονται και αυτοί. Μας εμπιστεύονται και μας λένε τα προβλήματα τους.

Το μεγαλύτερο δικό μας πρόβλημα είναι ότι δεν πληρωνόμαστε κάθε μήνα γιατί η χρηματοδότηση του προγράμματος γίνεται σύμφωνα με την σύμβαση του Υπουργείου Εσωτερικών με την ΕΕΤΑΑ. Από την άλλη όλα αυτά τα χρόνια ανανεώνονται οι συμβάσεις μας και δεν έχουμε γίνει μόνιμες. Ευελπιστούμε με την προκήρυξη 4Κ/2020 να μπορέσουμε να μονιμοποιηθούμε.

ΒΑΡΟΥΚΤΣΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Ο ΚΟΛΠΟΣ ΜΑΣ

ΙΓ. ΨΑΝΗΣ

Ατελείωτη η φυσική αλυσίδα και πολύπλοκη η λειτουργία της. Μόλις αρχίσαμε να μαθαίνουμε την αλφαβήτα της και νομίζουμε, οι επαρμένοι, πως τη μάθαμε. Άντε και να πήγαμε στο γάμα δέλτα. Θυμάμαι στο σχολείο ο Δάσκαλός μας, ο **Αποστόλης ο Αναγνώστου**, που μάς έλεγε πως οι γνώσεις που έχουμε για τη φύση και η συμπεριφορά και η σχέση μας με αυτήν μοιάζει με κάποιον που μάχεται να ανοίξει ένα σύγχρονο, πολύπλοκο, αυτορυθμιζόμενο, πανάκριβο, πολύτιμο ελβετικό ρολόι με ένα μπαλτά! Τέτοιο «ρολόι» είναι η φύση. Και τόσο τέλειο θεωρήθηκε το φυσικό σύστημα, ώστε οι άνθρωποι σκέφτηκαν πως αν αφήσουν και τις κοινότητές τους να λειτουργούν αυτορρυθμιζόμενες, θα οδηγούμασταν στο ίδιο αποτέλεσμα, στην κοινωνική ισορροπία και τελειότητα (φυσιοκράτες). Λάθος τους, ασφαλώς, γιατί οι φυσικοί νόμοι είναι ανέανοι και αμετάβλητοι, ενώ οι άνθρωποι είναι πρόσκαιροι και ευμετάβλητοι, ανάλογα με το βόλεμα του κάθε ισχυρού ή ανίσχυρου ασυνείδητου.

ΚΟΛΠΟΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο Κόλπος Καλλονής δεν είναι σαν άλλους κόλπους, μία εσοχή της στεριάς στην οποία εισχωρεί η θάλασσα, όπως ας πούμε ο Σαρωνικός, ο Θερμαϊκός και άλλοι. Επικοινωνεί βέβαια με το πέλαγος κι έχει αλμυρό νερό, αλλά έχει και τόσες ιδιαιτερότητες, που τον διαφοροποιούν. Είναι περικλειστος και με ένα στενό άνοιγμα ανταλλάσσει αλμυρά νερά και ψάρια με το Αιγαίο. Μοιάζει με λίμνη. Τον είπαν και λιμνοθάλασσα. Ήταν ο **Πυρραίων Πόρος** και ύστερα ο κόλπος Καλλονής. Αλλά για μας, τα χωριά της Λέσβου, που χτίστηκαν γύρω του, είναι σκέτος ο Κόλπος. Ούτε Καλλονής, ούτε Πύρρας, παρά μόνο Κόλπος. Το προσηγορικό έγινε κύριο όνομα και αυτή η κατάληξη δείχνει την αγάπη μας για αυτή τη μικρή θάλασσα, την οικειότητα, το ενδιαφέρον μας για αυτήν. Είναι για μας Η θάλασσα μας, η Mare Nostrum.

Η οικολογική κρίση της εποχής χτύπησε και τη θάλασσα μας. Το νιώσαμε και ανησυχήσαμε. Η κουβέντα στις καλοκαιρινές συντροφικές της παραλίας ήταν, σε καθημερινή βάση, η μειωμένη απόδοση του Κόλπου. Είναι σε μόνιμη βάση και μεταξύ των ψαράδων, που βλέπουν κάθε χρόνο και μικρότερο εισόδημα από την αλιευτική δραστηριότητα τους. Ο κόλπος φθίνει. Τα παλιά μπρεκεκία έμειναν μόνο σαν ιστορίες των γερόντων. Τότε που περίσσευαν τα μπαρμπούνια και τα παστώνανε! Έφαγες μπαρμπούνι παστωμένο; Γίνεται το καλύτερο παστό.

Αυτός ήταν ο λόγος που αποφάσισα να ασχοληθώ με το θέμα. Ξέρω πια πως όλοι ανησυχούν, όλοι θέλουν να ξεκόψουν από την αδράνεια, κάτι να κάνουμε. Κάποιος σκέφτηκε την ίδρυση Συλλόγου φίλων του Κόλπου, για να γίνεται η όποια δράση συλλογικά, να απηχεί τη σκέψη και θέληση των πολλών. Όσο να γίνουν αυτά σκέφτηκα να δοθεί κάποιο έναυσμα από την εφημερίδα του Συλλόγου Πολιχνιατών Αθήνας. Το θέμα όμως είναι πλατύ και δεν είναι εύκολο να περιοριστεί στα μέτρα και στις δυνατότητες μιας εφημερίδας. Κατά την ανάπτυξη του προέκυψαν κάποιες σελίδες με προβληματισμούς ζωτικής σημασίας, οι οποίοι δεν θα πρέπει να αγνοηθούν. Σκοπός της προσπάθειας αυτής δεν είναι να πει κάτι καινούργιο (είναι γνωστά πράγματα), αλλά να δοθεί το ερέθισμα που θα μας κάνει να ξεκολλήσουμε από τη ραστώνη και τον ωχαδερφισμό. Κάτι πρέπει να γίνει. Ο Κόλπος Καλλονής είναι ο κόλπος μας, είναι κομμάτι της πατρίδας μας. Αν Αγαπάμε τον τόπο μας, δεν γίνεται να τον ξεχωρίζουμε από αυτόν.

ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΛΠΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Ο των αρχαίων «Πυρραίων Πόρος», «η Λιμνοθάλασσα του Αριστοτέλη», ο δικός μας κόλπος Καλλονής. Ο Κόλπος όπως λέγεται για συντομία, αλλά και για να του δείξουμε την αγάπη μας, το ενδιαφέρον μας και την οικειότητα μας με αυτόν, είναι ένα πολύ ενδιαφέρον οικοσύστημα, που με τις ιδιαιτερότητές του κατάφερε πάντα και καταφέρνει ακόμα και να χαρίζει τροφή, πλούτο και αναψυχή στο νησί και να συντηρεί υπολογίσιμο αριθμό εργαζομένων, σε χρόνους, που η ύπαιθρος χώρα πάσχει από εγκατάλειψη.

Ο χαρακτηρισμός του κόλπου από τον Αριστοτέλη ως λιμνοθάλασσα είναι πολύ εύστοχος, όταν τον δει κανείς από ψηλά, ας πούμε από την κορυφή του Προφήτη Ηλία, από όπου η θέα είναι πανοραμική και πολύ εντυπωσιακή. Μοιάζει με μία λίμνη που επικοινωνεί με το Αιγαίο με ένα πολύ στενό άνοιγμα, από το οποίο γίνεται η είσοδος και η έξοδος του θαλασσινού νερού.

Το στόμιο ελληνιστί, και Μπουγάζ τουρκιστί, έχει ενδιαφέρουσα διαμόρφωση. Το δεξιό του μέρος ως προς την έξοδο, είναι πολύ ρηκό, ένα με δύο μέτρα κατά τόπους, και

πλάτος κοντά χιλιόμετρο, ενώ στο αριστερό του σχηματίζεται ένα στενό και βαθύ ρήγμα, 25 με 30 μέτρα βάθος περίπου και λιγότερο από εκατό μέτρα πλάτος. Από εκεί γίνεται κάθε έξι ώρες η είσοδος και η έξοδος των νερών, έχουμε δηλαδή εμφανές, όπως στην Χαλκίδα, το φαινόμενο της παλίρροιας. Τα νερά τρέχουν κοχλάζοντας σαν χείμαρρος και δυσκολεύουν τα πλεούμενα, που δεν είναι μηχανοκίνητα. Μέσα από αυτούς τους στροβίλους των νερών, τις δίνες και τις ρουφήχτρες, που δεν είναι εφικτό να υπερνικηθούν και από τους πιο δεινούς κολυμβητές μπαινοβγαίνουν τα κοπάδια των ψαριών, που επισκέπτονται από την Άνοιξη τον Κόλπο και τον εγκαταλείπουν στις αρχές του Χειμώνα.

Ζητήθηκε η γνώμη των γεωλόγων για τον μηχανισμό σχηματισμού του ρήγματος και μας είπαν πως η λίμνη βρέθηκε κάποτε σε ψηλότερο επίπεδο από την επιφάνεια του Αιγαίου, με αποτέλεσμα τα νερά της να κινηθούν προς αυτό και με την εκροή τους να σκάψουν αυτή την έξοδο. Επειδή εμείς δεν έχουμε δυνατότητες να μπλεχτούμε σε τέτοια ζητήματα περιοριζόμαστε να δούμε ποιος είναι ο ρόλος της διαμορφωμένης σημερινής κατάστασης του στομίου του Κόλπου.

Η μάζα των νερών του Κόλπου είναι αρκετή και η ροή των νερών από το στόμιο, που μπορεί στο περίπου να υπολογιστεί δεν είναι ικανή να τα ανανεώσει σε σύντομο χρονικό διάστημα. Μερικοί υπολόγισαν πως η πλήρης ανανέωση χρειάζεται οκτώ μήνες περίπου. Η δυσκολία αυτή ίσως να μην είναι αδυναμία, αλλά το πλεονέκτημα, το οποίο διαμορφώνει την ιδιαιτερότητα του οικοσυστήματος. Αν τα νερά μπαίνονβγαίνουν με μεγαλύτερη ευκολία, το περιβάλλον θα ήταν πελαγίσιο. Τώρα, κρατούν τις θρεπτικές ουσίες, που κατεβάζουν το Χειμώνα οι χείμαρροι, ζεσταίνονται το Καλοκαίρι ευκολότερα, για να αναπτυχθεί γρηγορότερα και πλουσιότερα το πλαγκτόν, να τραφούν μικρά ψάρια που θα θρέψουν τα μεγαλύτερα ψάρια, θα τραφούν με το πλαγκτόν τα όστρακα, θα φάνε τα κταπόδια τα όστρακα, θα λιπανθεί ακόμα η λάσπη και η άμμος του βυθού, για να φυτρώσουν και να πυκνώσουν τα φύκια, θα φτιαχτεί με λίγα λόγια η διατροφική αλυσίδα με την απαιτούμενη ισορροπία, για να κρατιέται ζωντανό και παραγωγικό το οικοσύστημα.

Δεν χρειάζονται επιστημονικές λεπτομέρειες, για να αντιληφθεί ο καθένας μας πόσο εύθραυστο πράγμα είναι αυτή η ισορροπία. Ο μικρός χώρος του οικοσυστήματος δεν αντέχει σε ανόπτες παρεμβάσεις από ανθρώπινες δραστηριότητες, αλλά ούτε και ακραία καιρικά φαινόμενα. Μία ξαφνική αλγωνιά διώχνει στο πέλαγος τα ψάρια, που ψάχνουν για θερμοκρασιακά πιο φιλόξενα νερά. Ένα

Ένας από τους ανθρώπους που είχε και έχει την ασίγηστη φλόγα και θέρμη και το λελογισμένο πάθος και ο οποίος φρόντισε να εμβαθύνει χρόνια τώρα στην αλληλουχία και στη συνεξάρτηση του θαυμαστού οικοσυστήματος του Κόλπου και ο οποίος από νωρίς αντιλήφθηκε πως «η φύσις ουδέν μάτην ποιεί» (= η φύσις δεν κάνει τίποτα μάταιο, άχρηστο) κατά τον **Αριστοτέλη**, είναι ο **Τάσος ο Μακρής**. Οπλίστηκε με όση εμπειρία και γνώση τον εφοδίασε η επί χρόνια παρατήρηση του Κόλπου στο σύνολο του (νερό, ψάρια, επιφάνεια, βυθός, ρεύματα, οργανική και ανόργανη σύστασή του). Συγκέντρωσε ολόκληρο το υλικό του σε μία πολυσέλιδη πραγματεία στην οποία μπορεί κανείς να αναπολήσει το παρελθόν, να καταλάβει το παρόν και να προβληματιστεί για το μέλλον του Κόλπου μας. Μια βαθιά βουτιά στον Κόλπο με καθαρή ματιά και... αναπνευστήρα με φιάλη διαρκείας.

Εμείς θα διανείμουμε το πόνημα του Τάσου, όπου πρέπει, και θα το αναρτήσουμε στα μέσα κοινωνικής δικτύωσής μας. Θα δημοσιεύουμε, ασφαλώς, και κάποια αποσπάσματα του, όπως το παρακάτω.

ΤΑΣΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

παρατεταμένο ζεστό, καλοκαίρι δημιουργεί φαινόμενα ευτροφισμού με ασφυξιογόνες καταστάσεις και στέλνει τα ψάρια πριν την ώρα τους στο πέλαγος, για να ανασάνουν, η στεριά πάλι βρίσκοντας την ευκολία της στέλνει με τις βροχές τους ρύπους της στη θάλασσα. Τα βουνά, που περιβάλλουν τον Κόλπο, έχουν στα πετρώματα τους βαρέα μέταλλα, τα οποία κατεβαίνουν με την αποσάθρωση και την μεταφορική ικανότητα των χειμάρρων, στα νερά του Κόλπου και ανικνεύονται στα όστρακα και στους οργανισμούς, που τρέφονται από αυτά.

Για τους κλιματολογικούς παράγοντες και τα πετρώματα του Ολύμπου δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Το οικοσύστημα θα εξακολουθεί να πορεύεται και να γιατρεύεται με τους τρόπους που ξέρει. Τις ανθρώπινες όμως παρεμβάσεις αδυνατεί να τις γιατρέψει, δεν ξέρει, δεν έχει φτιαχτεί, για να στέκεται με ιδιοτέλεια και πονηριά. Σε αυτές τις ανθρώπινες ικανότητες σκώνει ψηλά τα χέρια και κράζει ΒΟΗΘΕΙΑ!

Οι χείμαρροι δεν φέρνουν μόνο χώματα, πέτρες, ξύλα, βαρέα μέταλλα. Κουβαλούν και τόνους πλαστικά, λιπάσματα, φυτοφάρμακα, απορρυπαντικά, τοξικά ζουμιά των ελαιοτριβείων, ζωοκτόνες χλωρίνες από τα κάθε είδους πλυντήρια και τόσες άλλες, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ανεπιθύμητες στο οικοσύστημα ουσίες. Πριν από πενήντα χρόνια ο Κόλπος τα έβγαζε πέρα με τους ανθρώπους που τον ενοχλούσαν. Η ανανέωση των νερών του με την παλίρροια ήταν αρκετή, για να καταπολεμηθούν οι βρωμιές τους. Σήμερα γέμισε η παραλία σε όλη την περίμετρο του Κόλπου με παραθεριστικές κατοικίες, με μικρά έστω, αλλά υπαρκτά ξενοδοχεία, με βόθρους που το Καλοκαίρι μαζεύουν ανθρώπινες ακαθαρσίες και χημικά και το Χειμώνα με την υπερχειλίση τα διοχετεύουν στη θάλασσα.

Ο Κόλπος μέχρι τώρα τα έβγαζε πέρα, μας άντεχε. Τώρα πια η πίεση από την ανθρώπινη ανευθυνότητα είναι τόση, που τον αναγκάζει να φωνάξει βοήθεια. Η λογική (αν βρεθεί κάποτε αυτό το «είδος εν ανεπαρκεία» στους περιέργους χρόνους μας) μάς λέει πως πρέπει να είναι ανόπτος ο Κόλπος, που διαμαρτύρεται, αφού ο ίδιος δεν πρόκειται να πάθει τίποτα! Οι ακρογιαλιές του, το σχήμα του, οι ποσότητες του νερού του, όλα θα είναι στη θέση τους. Το πρόβλημα είναι των ανθρώπων, που δεν θα μπορούν να κολυμπήσουν στα νερά του, που δεν θα βρίσκουν τα ψάρια του, τις απίθανες σαρδέλες, τα νόστιμα μπαρμπούνια τα ανεπανάλπητα όστρακά του. Για μάς φωνάζει βοήθεια! Αν είχε, όμως, μυαλό θα μάς άφηνε να βγάλουμε όσο γίνεται συντομότερα τα μάτια μας και τότε δίχως την παρουσία μας θα συνέχιζε ανενόχλητος την πορεία του στη γεωλογική μακρόχρονη ζωή του.

Φωτο Μόσχος

ΠΑΙΔΙΑ... ΤΟΥ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΟΥ ΙΓΝΑΘΗ ΨΑΝΗ

Στο προηγούμενο τεύχος φύλλο δημοσιεύσαμε τα βιογραφικά του **Στέλιου Βουλγαρελλή**, του Αντώνη και της Πελαγίας, του **Πάρη Κουτρή**, του Λευτέρη και της Αφροδίτης Κακάμπουρα, του **Δημήτρη Παπαδημητρίου**, του Στρατή και της

Ηρώς, του **Δημήτρη Ρούμπου**, του Γιάννη και της Μαριάνθης Χατζηπαρασκευά, και της **Χριστίνας Χριστόφα**, του Μιχάλη και της Βέτας Βούλγαρη. **Συνεχίζουμε**

ΑΘΗΝΑ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Η Αθηνά Δημοπούλου έχει γεννηθεί και ζει στην Αθήνα. Από την πλευρά της μητέρας της, Χριστίνας Σάββα-Δημοπούλου, έλκει την καταγωγή από τον Πολιχνίτο Λέσβου. Είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια της Νομικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ως μέλος του Τομέα Ιστορίας και Θεωρίας του Δικαίου, διδάσκει τα μαθήματα ιστορίας του Δικαίου, αρχαίου ελληνικού και ρωμαϊκού δικαίου. Σπούδασε Νομικά στην Αθήνα και μετακινώθηκε στο Παρίσι στην Ιστορία του Δικαίου, ως υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών. Είναι αριστούχος Διδάκτωρ Νομικής του Πανεπιστημίου Paris II (Panthéon-Assas) στο Ρωμαϊκό Δίκαιο. Έχει λάβει διακρίσεις και επαίνους για το ερευνητικό και διδακτικό της έργο. Έχει δημοσιεύσει σειρά βιβλίων και άρθρων για τους θεσμούς και το δίκαιο των αρχαίων ελληνικών πόλεων και της Ρώμης, στα ελληνικά, γαλλικά, αγγλικά και ιταλικά.

Μεταξύ αυτών έχει δημοσιεύσει μία μεγάλη μονογραφία για τους θεσμούς και το δίκαιο της αρχαίας Λέσβου, από τους αρχαϊκούς έως και τους ρωμαϊκούς χρόνους. Έχει κληθεί ως επισκέπτρια καθηγήτρια στα Πανεπιστήμια της Σορβόνης και της Ζυρίχης. Προπονεί κάθε έτος τους φοιτητές της Νομικής Αθηνών για τη συμμετοχή τους σε διεθνή διαγωνισμό εικονικής δίκης Ρωμαϊκού Δικαίου, όπου έχουν αποσπάσει σειρά διακρίσεων. Μετέχει στην Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Αθηνών, το οποίο εκπροσωπεί σε διεθνή fora.

Συντονίζει, για λογαριασμό του ΕΚΠΑ, το έργο ενίσχυσης της κινητικότητας μεταξύ οκτώ ευρωπαϊκών πανεπιστημίων που συγκροτούν το ακαδημαϊκό δίκτυο «CIVIS», υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μετέχει στα συμβούλια επιστημονικών ενώσεων, διεθνών επιτροπών ακαδημαϊκών εκδόσεων και του Μουσείου της Πόλεως των Αθηνών. Είναι Δικηγόρος Αθηνών παρ' Αρείω Πάγω, μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΡΟΖΑΛΙΑ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ

Η Ροζαλία Χατζηλάμπρου, (μόνιμη) Επίκουρη Καθηγήτρια του Τμήματος Φιλολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, είναι κόρη του συγχωριανού μας Γιώργου και της Ελένης Χατζηλάμπρου. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Μυτιλήνη. Στον Πολιχνίτο, το αγαπημένο πατρικό χωριό, επιστρέφει κάθε Αύγουστο για ήμερες διακοπές στα Αμπέλια.

Η Ροζαλία είναι αριστούχος πτυχιούχος του Τμήματος Φιλολογίας του Ε.Κ.Π.Α. με ειδίκευση στην Κλασική Φιλολογία. Με τριετή υποτροφία από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών και κατόπιν με υποτροφία ενός έτους από το Κοινωφελές Ίδρυμα Α. Σ. Ωνάσης πραγματοποιή-

σε μεταπτυχιακές σπουδές στο Λονδίνο στον χώρο της Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας. Απέκτησε Μεταπτυχιακό Δίπλωμα από το King's College London και κατόπιν εκπόνησε διδακτορική διατριβή στο University College London. Θέμα της διδακτορικής της διατριβής ήταν η έκδοση ανέκδοτων ελληνικών παπύρων που βρέθηκαν στην αρχαία πόλη της Οξυρύγχου στη Μέση Αίγυπτο.

Αμέσως μετά την ολοκλήρωση του διδακτορικού της εργάστηκε για δύο χρόνια ως έμμισθη ερευνήτρια στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, θέση από την οποία παραιτήθηκε, για να επιστρέψει στην Αθήνα, όταν εκλέχθηκε ερευνήτρια στο Κέντρον Ερεύνης της Ελληνικής και Λατινικής Γραμματείας της Ακαδημίας Αθηνών. Στα τέλη του 2012 διορίστηκε κατόπιν εκλογής Λέκτορας στο Τμήμα Φιλολογίας του Ε.Κ.Π.Α., θέση στην οποία εξελίχθηκε κατόπιν κρίσεως σε Επίκουρη Καθηγήτρια και στην οποία υπηρετεί έως σήμερα. Εκτός από το Ε.Κ.Π.Α. έχει διδάξει στα Πανεπιστήμια Λονδίνου, Οξφόρδης, Ανοικτό Πανεπιστήμιο Ηνωμένου Βασιλείου και Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Η διδακτορική της διατριβή έχει δημοσιευθεί στην έγκριτη σειρά The Oxyrhynchus Papyri του Λονδίνου. Επίσης, έχει δημοσιεύσει στην Αγγλία μονογραφία για τον ρήτορα Ισαίο, ενώ δεκάδες άρθρα της στα γνωστικά πεδία της Ελληνικής Παπυρολογίας, της Αττικής Ρητορείας, της Αρχαίας Ελληνικής Ρητορικής και του Αττικού Δικαίου έχουν δημοσιευθεί σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και πρακτικά συνεδρίων με κριτές στην αλλοδαπή. Έχει συμμετάσχει με επιστημονική ανακοίνωση σε πολυάριθμα συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Είναι μέλος αρκετών ελληνικών και διεθνών επιστημονικών αρχαιολογικών εταιρειών και μέλος του Δ. Σ. της Ελληνικής Παπυρολογικής Εταιρείας.

Είναι παντρεμένη και μητέρα δύο παιδιών.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΛΕΚΟΣ

(Γιος του Κώστα και της Βιργινίας Πελέκου)

Τελείωσα το Λύκειο της Ευαγγελικής Σχολής Νέας Σμύρνης το 1992. Ολοκλήρωσα τις σπουδές μου στην ιατρική σχολή του Μηρνο στην Τσέικη Δημοκρατία το καλοκαίρι 2000 με εξειδίκευση στην παθολογία στόματος. Μερικούς μήνες αργότερα παρουσιάστηκα στο Πολεμικό Ναυτικό το οποίο και υπηρέτησα έως τα τέλη του 2002. Μετά από μια χρονιά εργασίας ως γενικός οδοντίατρος στην Αθήνα αποφάσισα να εργαστώ στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά και να πραγματοποιήσω μεταπτυχιακές σπουδές στο χώρο της περιοδοντολογίας και των οδοντικών εμφυτευμάτων. Το 2006 ξεκίνησα την εξειδίκευση μου στο Λονδίνο σε μια από τις καλύτερες ακαδημαϊκές μονάδες ευρωπαϊκά. Απόφοιτσα τέλος του 2009 αλλά παρέμεινα αρχικά ως επιστημονικός συνεργάτης και αργότερα ως λέκτορας έως το 2013. Παράλληλα εργάστηκα ως ειδικός περι-

οδοντολόγος σε διάφορα οδοντιατρεία και νοσοκομεία. Το 2014 μετακινήθηκα στο Χονγκ Κονγκ ως Επίκουρος Καθηγητής στο τμήμα της περιοδοντολογίας και οδοντικών εμφυτευμάτων. Τα τελευταία χρόνια διδάσκω κλινικά αλλά και ερευνητικά σε προπτυχιακούς μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς φοιτητές της σχολής που απλά αναφέρω ότι ανήκει στις δέκα κορυφαίες σχολές οδοντιατρικής σύμφωνα με τον οργανισμό διεξαγωγής πανεπιστημιακών κρίσεων. Στην παρούσα φάση είμαι Διευθυντής της μεταπτυχιακής κλινικής στην περιοδοντολογία και πρόσφατα ολοκλήρωσα το διδακτορικό μου σε Πανεπιστήμιο της Ιαπωνίας. Δεκάδες επιστημονικές εργασίες της ομάδας μου έχουν δημοσιευθεί στα διεθνή εκδοτικά όργανα.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΒΡΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ο πατέρας μου ήταν πρόσφυγας και κατοικούσαμε στην Επάνω Σκάλα Μυτιλήνης και η μητέρα μου ήταν της οικογένειας Τσιτσάνων με κατοικία στην περιοχή του Χορού και εξοχικό στην Νυφίδα, όπου περνούσαμε περίπου όλα τα καλοκαίρια.

Από την παιδική μου ηλικία είχα και έχω πάρα πολλούς φίλους στο χωριό ακόμα και όταν μετακομίσαμε για οικονομικούς λόγους στην Αθήνα.

Η σχέση μου μετά τα παιδικά χρόνια με την Πόλη μας είναι λειτουργική έχοντας προσφέρει τις υπηρεσίες και γνώσεις μου στις κατά καιρούς Δημοτικές Αρχές καθώς και μέσω της συνεχούς συμμετοχής μου και συμβουλευτικής με συντοπίτες μας. Για το λόγο αυτό έχω εκπονήσει μελέτη για την αξιοποίηση της γεωθερμίας της περιοχής μας.

Είμαι Καθηγητής το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και Διευθυντής του Εργαστηρίου Ενεργειακών και Περιβαλλοντικών Ερευνών με έδρα στα Ψαχνά Ευβοίας. Η ακαδημαϊκή μου διαδρομή ξεκινά από το 1981 ως καθηγητής στην ΣΕΛΕΤΕ, στην συνέχεια

στα ΤΕΙ και τέλος στο Πανεπιστήμιο. Παράλληλα, είμαι Διευθυντής του μοναδικού μεταπτυχιακού προγράμματος σπουδών στην Ελλάδα με αντικείμενο την τεχνολογία αυτοκινήτου.

Το γνωστικό μου αντικείμενο είναι «Θέρμανση, Ψύξης, Κλιματισμός με Έμφαση στην Ενεργειακή Συμπεριφορά των Κτηρίων» και η εμπειρία μου σε ανάπτυξη έργων διαχείρισης ενέργειας υπερβαίνει τα 40 έτη.

Παράλληλα έχω αναπτύξει πολλά ερευνητικά προγράμματα και προγράμματα κατασκευής – εφαρμογής με κύριο αντικείμενο την ανάπτυξη τεχνολογίας προσιτής προς την κοινωνία και προς όφελος των κατοίκων.

Μεταξύ αυτών είναι και το έργο «**Θερμόπολις**» το οποίο επί της ουσίας αποτελεί μια χρήσιμη για την κοινωνία της Κωμόπολης του Πολιχνίτου τόσο από άποψη εξοικονόμησης χρημάτων, όσο και για την εκμετάλλευση της γεωθερμίας της περιοχής και την δυνατότητα ανάπτυξης της μέσω της μείωσης των κοστολογίων για την ενέργεια στην θέρμανση και τον κλιματισμό κτηρίων όσο και για την ανάπτυξη αγροτικών καλλιεργειών βιομηχανικού τύπου (θερμοκήπια κ.λπ.). Δυστυχώς, λόγω της απαράδεκτης διαχείρισης εκ μέρους των Δημοτικών Αρχών είναι εκτός λειτουργίας.

Μέχρι σήμερα έχω εκπονήσει πάνω από ογδόντα επιστημονικές εργασίες που έχουν αποσταλεί για δημοσίευση σε Ελληνικά και Διεθνή Επιστημονικά Περιοδικά, και σε Διεθνή Συνέδρια. Έχω υποβάλει και συμμετέχω ως κύριος ερευνητής σε τρεις ευρεσιτεχνίες. Επίσης είμαι συγγραφέας (4) τεσσάρων εγχειριδίων (σημειώσεων) και τεσσάρων βιβλίων, που αναφέρονται πιο πάνω, δυο για την σπουδή των σπουδαστών της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και μπορούν να χρησιμοποιηθούν από κάθε Μηχανικό σαν εγχειρίδια για την ανάπτυξη μελετών και εγκαταστάσεων κλιματισμού ή θέρμανσης κτηρίων αλλά και σαν βοήθημα για τη διδασκαλία σε Τεχνικές Τχολές της τριτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και δυο βιβλίων για τις ανάγκες των μαθητών των ΙΕΚ και ΤΕΕ.

Από επιστημονική άποψη έχω συμμετάσχει, σχεδιάσει, οργανώσει και κατασκευάσει πολλά καινοτόμα έργα με αντικείμενο την ενέργεια και το περιβάλλον ανά τον κόσμο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΡΟΥΞΗΣ

Ο Πλοίαρχος Κωνσταντίνος Βαρουξής γεννήθηκε στη Μυτιλήνη. Γονείς του ο Στρατής Βαρουξής και η Αφροδίτη Αδαλή - Δαγκλή. Αποφοίτησε από το Γενικό Λύκειο Πολιχνίτου και εισήχθη στην Σχολή Ναυτικών Δοκίμων το 1989 όπου και ονομάστηκε Σημαιοφόρος Μάχιμος το 1993.

Η θαλάσσια υπηρεσία του μετρά άνω των 13 ετών εκ των οποίων τα δύο έτη ως Κυβερνήτης Πολεμικών Πλοίων και συγκεκριμένα ως Πλωτάρχης στο Πετρελαιοφόρο Ωρίων (2009-2010) και ως Αντιπλοίαρχος στο Αρματαγωγό Λέσβος (2016-2017).

Παράλληλα έχει διατελέσει καθήκοντα Διευθυντή Επιχειρήσεων και Ναυτιλίας καθώς και Υπάρχου στο Αρματαγωγό Χίος

Στα επιτελικά του καθήκοντα συμπεριλαμβάνονται θέσεις ευθύνης σε διάφορες υπηρεσίες του ΠΝ όπως :

Διευθυντής Προσωπικού στην Διοίκηση Αμφιβίων Δυνάμεων Διευθυντής Οργάνωσης Υπηρεσιών στο Αρ-

χηγείο Στόλου Διευθυντής Διοίκησης και Σταδιοδρομίας Στρατιωτικού προσωπικού στο Αρχηγείο Στόλου Διευθυντής Εθιμοτυπίας και Δημοσίων Σχέσεων Γενικό Επιτελείο Ναυτικού Τμηματάρχης Διοικητικής Οργάνωσης στο Γενικό Επιτελείο Ναυτικού

Στην παρούσα φάση υπηρετεί ως Υποδιευθυντής στην Διεύθυνση Εθιμοτυπίας και Δημοσίων Σχέσεων του Π.Ν.

Είναι απόφοιτος της Σχολής Επιτελών Ναυτικού, της Ανώτατης Διακλαδικής Σχολής Πολέμου και της Σχολής Εθνικής Άμυνας ενώ είναι κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών σε θέματα Εφαρμοσμένης Στρατηγικής και Διεθνούς Ασφάλειας του Πανεπιστημίου του Plymouth.

Έχει τιμηθεί με όλα τα μετάλλια και διαμνημονεύσεις που προβλέπονται από τον βαθμό του καθώς και με έκφραση ευαρέσκειας για την διαχείριση του μεταναστευτικού τον Ιανουάριο 2017 ως Κυβερνήτης στην Μυτιλήνη. Είναι έγγαμος με την Πλοίαρχο Νοσηλεύτρια Αγγελική Μπάλτα και έχουν 2 κόρες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Παναγιώτης Αδαμόπουλος είναι απόφοιτος του τμήματος Χημικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών και κάτοχος τριών Μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών, από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Πανεπιστήμιο Πειραιώς και του προγράμματος απομακρυσμένης εκπαίδευσης του MIT (MITx).

Από το 2008 ως σήμερα εργάζεται ως μηχανικός λογισμικού στον τομέα του Enterprise Software, σε έργα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Ενδεικτικά, έχει σχεδιάσει και υλοποιήσει εφαρμογές για τις κλινικές δοκιμές νέων φαρμάκων και εμβολίων (Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων – EMA), για τον εντοπισμό trafficking και την καταγραφή ασυνόδευτων, ανήλικων προσφύγων (Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασύλου - EASO), εφαρμογές ανάλυσης δεδομένων πτήσεων για την πολιτική αεροπορία των Ηνωμένων Πολιτειών, εφαρμογές για το Ευρωπαϊκό Ερευνητικό Ινστιτούτο CERN κ.α., ενώ τα τελευταία 2 χρόνια ασχολείται κυρίως με τη σχεδίαση και ανάπτυξη τραπεζικών συστημάτων, ως Software Architect και Technical Lead στην εταιρία Intrasoft International.

Από το 2017 ως το 2020 συνεργάστηκε με το τμήμα πληροφορικής του Πανεπιστημίου Πειραιώς, ως επιστημονικός συνεργάτης, με ερευνητικό αντικείμενο την αξιοποίηση της τεχνητής νοημοσύνης και της μηχανικής μάθησης σε εφαρμογές σύγχρονης και ασύγχρονης τηλε-εκπαίδευσης, δραστηριότητα που οδήγησε στην εγκατάσταση στα ΕΠΑΛ του Πειραιά (πυλοτικά), μιας εκπαιδευτικής πλατφόρμας που προτείνει διαφορετικές ροές εκπαίδευσης ανάλογα με την επίδοση του μαθητή και προσπαθεί να αναγνώσει αυτόματα μαθησιακές δυσκολίες.

Παράλληλα, αποτελεί ενεργό μέλος και ομιλητής σε κοινότητες και συνέδρια ανοικτού λογισμικού στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΑΡΑΚΛΑ

Πρώτη επιτυχούσα στην Οδοντιατρική Σχολή Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Ονομάζομαι Μαρίνα Χρυσάνθη Καρακλά, και είμαι 20 ετών, κόρη του Γιώργου και της Πέτρα Καρακλά, ανηψιά του Γιώργου Πιτζά. Έδωσα για δεύτερη φορά Πανελλήνιες το 2020 με το παλαιό σύστημα. Την πρώτη χρονιά που έδωσα πανελλήνιες, το 2018, πέρασα στο Βιολογικό, τόσο στο ελληνικό πανεπιστήμιο όσο και στο γερμανικό, αφού είχα κάνει αίτηση και για εκεί. Τελικά αποφάσισα να μετακομίσω Γερμανία (καθώς η μητέρα μου είναι Γερμανίδα και έτσι γνωρίζω πολύ καλά την γλώσσα) και άρχισα να φοιτώ στο πανεπιστήμιο του Ντίσελντορφ. Όμως, εντός του πρώτου χρόνου κατάλαβα πως δεν σπούδαζα αυτό που ήθελα, και δεν μου άρεσε το κλίμα της Γερμανίας, και έτσι αποφάσισα να επιστρέψω στην Ελλάδα, όπου και ένιωθα πιο οικεία.

Παράλληλα, λίγους μήνες πριν φύγω από την Γερμανία αποφάσισα να κάνω μια εθελοντική "πρακτική άσκηση" (ενός μηνός) σε ένα νοσοκομείο της Γερμανίας και μετά σε μία οδοντιατρική κλινική (δύο εβδομάδων) με στόχο τον επαγγελματικό μου προσανατολισμό. Αυτό γίνεται πολύ συχνά στην Γερμανία, καθώς δίνεται στους νέους η ευκαιρία να παρατηρήσουν από κοντά την καθημερινότητα ενός γιατρού ή οδοντίατρου (σε αυτή την περίπτωση), έτσι ώστε να είναι ευκολότερη η επιλογή επαγγέλματος.

Οι μέρες μου στην οδοντιατρική κλινική με έκαναν να καταλάβω πως αυτό ήταν το επάγγελμα που ήθελα να ακολουθήσω μελλοντικά, και έτσι επιστρέφοντας στην Ελλάδα είχα ήδη θέσει στόχο να περάσω στην Οδοντιατρική σχολή.

Κατά την προετοιμασία για τις πανελλήνιες πολύ σημαντικό, πέρα από το διάβασμα, είναι και τα διαλείμματα. Αυτά φρόντιζα να τα περνάω ξεκούραστα, κάνοντας κάτι που με χαλαρώνει, για παράδειγμα ζωγραφίζοντας. Η ζωγραφική συνδυάζει σταθερότητα κινήσεων, υπομονή και προσοχή στην λεπτομέρεια που ξεκουράζουν το μυαλό από το διάβασμα.

Μια άλλη ασχολία που με βοήθησε πολύ να ξεχαστώ και να αποβάλλω το άγχος κατά την προετοιμασία μου, ήταν οι καθημερινοί περίπατοι στην φύση, είτε μόνη μου, είτε με τον πατέρα μου, Γιώργο Καρακλά. Εκείνος, αλλά και η μητέρα μου μετέδωσαν από νωρίς μια αγάπη για την εξοχή και την φύση. Ο πατέρας μου υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα στηρίγματα μου σε αυτή την περίοδο προσπάθειας.

Εθνικών και Καποδιστριακών Πανεπιστήμιον Αθηνών
ΤΜΗΜΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
Ομ. Καθηγητής Ακίνδυνος Κελεπερτζής
Πανεπιστημιούπολη, Ζωγράφου, Τ.Κ. 15784
Τηλ. 6974243074
e-mail: kelepertsis@geol.uoa.gr

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συχαίρουμε τον κ. **ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ ΚΕΛΕΠΕΡΤΖΗ** ΤΟΥ ΑΚΙΝΔΥΝΟΥ, Διδάκτορα του ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ, για την εκλογή του ως **Επίκουρου Καθηγητή Περιβαλλοντικής Γεωχημείας** του ανωτέρω Παν/μίου και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Η Θεία του **ΜΑΡΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΙΓΝΑΤΗΣ ΨΑΝΗΣ

Μεταξύ των γαστρονομικών απολαύσεων που γαλαντόμα προσφέρει το νησί μας (ψάρια, κρέατα, μεζέδες) ξεχωριστή θέση κατέχουν και τα γαλακτοκομικά, κυρίως τα τυριά. Το τυρί είναι ένα παραδοσιακό τρόφιμο γνωστό από αρχαιοτάτων χρόνων, υψηλής διατροφικής αξίας, καθότι περιέχει πρωτεΐνες υψηλής βιολογικής αξίας, βιταμίνες Α και Β12, ασβέστιο, φώσφορο, μαγνήσιο, κάλιο, ψευδάργυρο. Τα θρεπτικά του συστατικά το καθιστούν αναγκαία και ευχάριστη τροφή όλες τις ώρες της ημέρας και καθ' όλη τη διάρκεια των γευμάτων. Απαραίτητο συνοδευτικό ακόμα κάποιου ποτού ή σαν επιδόρπιο για χαλάρωμα, κουβέντα. Από αυτό προέκυψε και η φράση «μεταξύ τυριού και αχλαδιού».

Η περιοχή μας ανέκαθεν είχε πέραν της οικογενειακής γαλακτοκομίας και σημαντικές κτηνο-

τροφικές μονάδες που τροφοδοτούσαν με επαρκές και καλής ποιότητας γάλα τα «γαλακσιδικά», που πουλούσαν εξαιρετικής ποιότητας προϊόντα.

Αυτής της δραστηριότητας άξιοι συνεχιστές είναι δύο νέα παιδιά που πήραν τις οικογενειακές τους επιχειρήσεις και τις εξέλιξαν. Μαθήτευσαν κοντά σε άξιους και δυνατούς δασκάλους, που με τις γνώσεις, το μεράκι και το πάθος της δουλειάς τους έχτισαν ένα όνομα, το τοπικό brand name. Παρέλαβαν τη σκυτάλη και συνεχίζουν ακάθεκτα με σύνεση, οργάνωση και αγώνα, γιατί ξέρουν πως «άμα κυθεί το γάλα δεν μαζεύεται». Πρόκειται για τον **Δημήτρη Κουκούλα** και τον **Γεώργιο Ζούρο**. Δέχτηκαν να μας παραχωρήσουν τις συνεντεύξεις και τους ευχαριστούμε.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΚΟΥΛΑ

Ιγνάτης Ψάνης: Κληρονομήσατε από τις προηγούμενες γενιές την τέχνη και τα μυστικά της τυροκομίας και γενικότερα της γαλακτοκομίας. Όμως, στην εποχή μας, σχεδόν όλα, αρχίζουν και ολοκληρώνονται με την τεχνολογία. Πώς «παντρέψατε», λοιπόν, στην πράξη τις παραδοσιακές συνταγές με τις σύγχρονες κατευθύνσεις και διατροφικές ανάγκες με την τεχνολογία; Και μήπως η τεχνολογία τυποποίησε τη δουλειά σας ή αντίθετα σας διευκόλυνε, ώστε να έχετε περισσότερες και πιο ενδιαφέρουσες επιλογές;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ: Αυτό που κληρονομήθηκε από τις προηγούμενες γενιές είναι η αγάπη και το κίνητρο, για να ασχοληθώ με τη δουλειά αυτή, την οποία ενδεχομένως να μην είχα ακολουθήσει, αν δεν έβλεπα από μικρό παιδί τον πατέρα μου να παλεύει και να μοχθεί με μεράκι και ζήλο ολημερίς πάνω από τα καζάνια στο τυροκομείο μας. Σαφώς, και απόκτησα εμπειρία και γνώση και έμαθα τα μυστικά από τον πατέρα μου. Όμως τελειώνοντας το Λύκειο φοίτησα στη Γαλακτοκομική Σχολή Ιωαννίνων, η οποία μου έδωσε πολλά εφόδια και γνώσεις γύρω από την τέχνη της τυροκομίας. Σε ό,τι αφορά το «πάντρεμα» της τεχνολογίας με την παραδοσιακότητα, τίποτα δεν έχει καθεί από την ποιότητα του παραδοσιακού τυριού, γιατί η τεχνολογία χρησιμοποιήθηκε μόνο για τη βελτίωση των συνθηκών της δουλειάς και την αύξηση της παραγωγής και όχι για την αλλοίωση των χαρακτηριστικών και της γεύσης των τυριών μας. Άλλωστε, η συνταγή είναι ίδια: άριστης ποιότητας αιγοπρόβριο γάλα από την περιοχή μας, πυτιά και αλάτι από τις αλυκές Πολιχνίτου και συμπληρωματικά έρχεται η τεχνολογία να βοηθήσει στη σωστή επεξεργασία, αποθήκευση των τυριών μέχρι να φτάσουν στον καταναλωτή.

Ι.Ψ: Διαβάζω ότι τα τυροκομικά προϊόντα της Λέσβου ξεχωρίζουν από αυτά της υπόλοιπης χώρας, λόγω της ποιότητας του γάλακτος. Αυτή η διαπίστωση σχετίζεται με το έδαφος, το μικροκλίμα, με κάτι άλλο;

Δ.Κ.: Γεγονός είναι και το βλέπουμε και εμείς ως παραγωγοί τυροκομικών προϊόντων ότι κάθε χρόνο όλο και περισσότεροι καταναλωτές στρέφονται προς τα παραδοσιακά προϊόντα και μάλιστα σε προϊόντα που υφίστανται τη μικρότερη δυνατή επεξεργασία, ώστε να κρατήσουν τα οργανοληπτικά τους χαρακτηριστικά και την ξεχωριστή τους γεύση. Έτσι, και τα τυριά της Λέσβου με πιο γνωστό το «λαδοτύρι Μυτιλήνης», κατά τη δική μου άποψη πάντα, είναι ένα εξαιρετικό τυρί σκληρό που παράγεται από πρόβριο γάλα και οφείλει τη γεύση και το άρωμα του στα πρόβατα της «λεσβιακής φυλής», που στη μεγαλύτερη πλειοψηφία τους τα εκτρέφουν οι κτηνοτρόφοι μας και στο άφθονο χορτάρι, που φυτρώνει στα βοσκοτόπια της περιοχής μας και δίνει στο γάλα ξεχωριστή και μοναδική γεύση. Έτσι, λοιπόν, δεδομένου ότι η ποιότητα του γάλακτος εξαρτάται από την καλή υγεία των ζώων και την άριστη διατροφή τους, θεωρώ ότι ως προς τη διατροφή η περιοχή μας πληροί όλες τις προϋποθέσεις για παραγωγή άριστης ποιότητας γάλακτος και κατ' επέκταση εξαιρετικών γαλακτοκομικών προϊόντων.

Ι.Ψ: Υπάρχουν πολλές κατηγορίες τυριών; Για τον καθένα μας ταιριάζει και ένα ξεχωριστό είδος τυριού; Πώς πρέπει να διαλέγει κανείς ένα τυρί; Τι πρέπει να

ρωτάμε ή να εξετάζουμε δηλαδή, όταν αγοράζουμε τυριά; Υπάρχουν μυστικά, που εμείς οι καταναλωτές αγνοούμε;

Δ.Κ.: Οι κατηγοριοποιήσεις των τυριών είναι πολλές και πολύ ενδεικτικά χωρίζονται ανάλογα με τη σκληρότητά τους σε σκληρά, ημίσκληρα, μαλακά και κρεμώδη, ανάλογα με το χρώμα τους σε κίτρινα και λευκά και ανάλογα με την περιεκτικότητα τους σε λίπος, σε τυριά με πλήρη λιπαρά, με χαμηλά λιπαρά και καθόλου λιπαρά. Τα τυροκομεία της περιοχής μας παράγουν συγκεκριμένα είδη τυριών στα οποία και έχουν ειδικευτεί, γιατί, όπως καταλαβαίνετε, δεν είναι δυνατό να παράγουν όλα τα είδη τυριών. Ο καταναλωτής, όταν προμηθεύεται το προϊόν, πρέπει πρώτα από όλα να έχει εμπιστοσύνη σε αυτόν που το παράγει, δηλαδή στον τυροκόμο και, όπως όλοι γνωρίζουμε, στις μικρές κοινωνίες η καλή φήμη και η εμπιστοσύνη δύσκολα χτίζεται και εύκολα μπορεί να χαθεί. Από εκεί και πέρα, όταν κανείς αγοράζει ένα τυρί, καλό είναι να προσέχει την ωρίμανσή του, δηλαδή να μην ο παραγωγός δεν μπορεί να το διαθέσει για κατανάλωση πριν από το χρόνο που προβλέπει η νομοθεσία, ώστε να είναι ασφαλές για τον καταναλωτή, αλλά όσο περισσότερο ωριμάζει τόσο περισσότερο αναδεικνύεται η γεύση του. Όσο για τα συστατικά και λοιπά χαρακτηριστικά κάθε προϊόντος αναγράφονται στην ετικέτα που φέρει το προϊόν. Επειδή η τυροκόμηση γίνεται χωρίς να υφίσταται το γάλα άλλη επεξεργασία εκτός από το φιλτράρισμα και την παστερίωση, η σύστασή του διαφέρει λίγο από εποχή σε εποχή λόγω της διατροφής των ζώων π.χ. την Άνοιξη που τα ζώα σε μεγάλο βαθμό τρέφονται με φρέσκο χόρτο παράγουν πιο αρωματικό γάλα και με λιγότερα λιπαρά.

Ι.Ψ: Το τυρί χρειάζεται ιδιαίτερη φροντίδα, προσοχή ή το τοποθετούμε στο ψυγείο και τέλος; Μιλήστε μας ειδικά για το λαδοτύρι που είναι και ΠΟΠ και που παρασκευάζεται μόνο στο νησί. Λέγεται και κεφαλάκι λόγω του σχήματός του και λαδοτύρι, επειδή συνδυάζει λάδι και τυρί.

Δ.Κ.: Όλα τα τυριά συντηρούνται στο ψυγείο. Κάποια χρειάζονται λίγο περισσότερη προσοχή στη συντήρησή τους, όπως είναι η φέτα, που εκτός από το ψυγείο καλό είναι να βρίσκεται τοποθετημένη σε δοχείο με άλμη, ώστε να συντηρηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα. Υπάρχουν πολλά μυστικά και είναι πολλοί οι λόγοι που μπορεί ένα τυρί να χαλάσει. Θέλω όμως να πω ότι τα σκληρά τυριά, αν εμφανιστεί λίγη μούχλα, όσο το έχουμε στο ψυγείο με τη κατανάλωση, δεν το πετάμε, αφαιρούμε τη μούχλα, καθαρίζουμε καλά το σημείο που έχει εμφανιστεί και το καταναλώνουμε χωρίς κανένα απολύτως πρόβλημα. Εάν βέβαια ένα τυρί είναι αλλοιωμένο και αυτό είναι εμφανές στο χρώμα του, τη μυρωδιά του ή την υφή του, το πετάμε. Όσο για το λαδοτύρι, πήρε την ονομασία του από τον τρόπο συντήρησής του, που ήταν η τοποθέτησή του σε πιθάρια (κιούπια) με λάδι, γιατί τα χρόνια εκείνα τα παλιά, ως γνωστόν, δεν υπήρχαν ψυγεία. Έτσι, ο κάθε νοικοκύρης με τα λίγα ζώα που είχε έφτιαχνε το τυρί της οικογένειάς του, το έβαζε στο κιούπι του με λάδι από τις ελιές του και είχε το τυρί του για όλο το χρόνο. Τέλος, όταν προμηθευόμαστε το τυρί μας, να ζητάμε από τον τυροκόμο και κάποιες πληροφορίες για τη συντήρησή του.

Ι.Ψ: Θα λειτουργήσει φέτος για πρώτη φορά γαλα-

κτοκομική σχολή στην Αγία Παρασκευή, με έδρα τη Μυτιλήνη. Πόσο μπορεί να επηρεάσει ή να εξελίξει η λειτουργία της τη γαλακτοκομία και κυρίως την κτηνοτροφία του νησιού αλλά και το επάγγελμά σας γενικότερα;

Δ.Κ.: Η λειτουργία της γαλακτοκομικής σχολής στο νησί μας οπωσδήποτε θα είναι προς όφελος της κτηνοτροφίας και της τυροκομίας στον τόπο μας, με την έννοια ότι θα δώσει την ευκαιρία σε περισσότερα νέα παιδιά που οι οικογένειές τους με τον έναν ή τον άλλο τρόπο έχουν σχέση με τους τομείς αυτούς, να δραστηριοποιηθούν σε αυτό.

Ι.Ψ: Έχετε κάποια βοήθεια από τις κρατικές υπηρεσίες (π.χ. τμήματα Γεωργίας) ή ενημέρωση για τις ανάγκες της ντόπιας και ξένης αγοράς, για νέες αγορές; Έχετε, ακόμα, εσείς κάποια ευνοϊκή χρηματοδότηση για νέο τεχνολογικό εξοπλισμό για την παραγωγή αλλά και τη διατήρηση συνθηκών υγιεινής του γάλακτος και των εργαστηρίων σας;

Δ.Κ.: Η δική μου μονάδα είναι πολύ μικρή για εξαγωγές σε ξένες αγορές, όμως έχω καταφέρει να βάλω τα προϊόντα μου σε μαγαζιά της Αθήνας και σε κάποιες άλλες πόλεις της Ελλάδας και βέβαια σε μαγαζιά του νησιού μας, της Μυτιλήνης και λοιπά. Όσο για ευνοϊκή χρηματοδότηση που με ρωτήσατε, προκειμένου να προμηθευτώ επιπλέον εξοπλισμό, γιατί, όσον αφορά το κτηνιακό κομμάτι και τον βασικό εξοπλισμό, το τυροκομείο μου είναι καινούργιο και η κατασκευή του ολοκληρώθηκε το 2014, έχει κατασκευαστεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα νομοθεσία. Κατά διαστήματα βγαίνουν προγράμματα επιδότησης επιχειρήσεων για εκσυγχρονισμό, τα οποία και παρακολουθώ.

Ι.Ψ: Πόσο ανταγωνιστικό είναι το ελληνικό τυρί έναντι του εισαγόμενου; Εκτός από τη διαφήμιση που αλλού πλεονεκτούν τα ξένα τυριά;

Δ.Κ.: Τα ελληνικά τυριά δεν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τα ξένα. Ίσως μάλιστα κάποια είδη τυριών μας υπερέχουν σε ποιότητα και γεύση. Αυτό όμως, στο οποίο δεν μπορούμε εμείς οι μικροί παραγωγοί να ανταγωνιστούμε τους μεγάλους είναι οπωσδήποτε η διαφήμιση, της οποίας το κόστος για μας είναι απαγορευτικό. Διαφήμιση για μας είναι η πολύ καλή και όσο το δυνατόν πιο σταθερή ποιότητα. Άλλωστε, οι ποσότητες που παράγουμε δεν μας επιτρέπουν μεγάλα ανοίγματα στις αγορές, γιατί μεγάλη ποσότητα από την παραγωγή μου τη διαθέτω ο ίδιος στη λιανική πώληση.

Ι.Ψ: Θυμίστε μας τα είδη των τυριών που παράγετε αλλά και πού τα διαθέτετε; Εκτός Λέσβου μπορεί να τα βρει κανείς;

Δ.Κ.: Τα είδη των τυριών που παράγονται στο τυροκομείο μας είναι: «λαδοτύρι Μυτιλήνης», «γραβιέρα», «φέτα», το τυρί (σε μικρές ποσότητες τύπου χαλούμι), που το ονομάσαμε «Πολιχνιατικό τυρί με δύοσμο» και έχει πετύχει πολύ. Επίσης, παράγουμε γιαούρτι, ανθότυρο νωπό και ξηρό, και βούτυρο ανάλατο «τύπου Κερκύρας» και «μαγειρικό». Τέλος, θέλω να καταθέσω σαν επίλογο όλων αυτών που προανέφερα ότι είναι ένα επάγγελμα πολύ απαιτητικό, με ρίσκο, απαιτεί μεγάλη αφοσίωση και μόνο, όταν το αγαπάς πραγματικά, μπορείς να το ασκείς και να ευημερείς.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΟΥΡΟΥ

Ιγνάντης Ψάνης: Έχετε και εσείς μία «βαριά» κληρονομιά, μία παράδοση που είστε υποχρεωμένοι να σεβαστείτε. Όμως, παράλληλα, πρέπει και να εκσυγχρονιστείτε, να συμπορευτείτε με μία αγορά συνεχώς ανανεούμενη και ανταγωνιστική. Πώς το πετυχαίνετε αυτό;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΟΥΡΟΣ: Είμαστε στο χώρο της τυροκομίας πέντε δεκαετίες και βαδίζουμε στην έκτη. Η παράδοση μας είναι όντως μια «βαριά» κληρονομιά. Μπορούμε να είμαστε σύγχρονοι με την εποχή σχετικά εύκολα και ποικιλοτρόπως, αλλά για μας το ζητούμενο είναι, να παραμείνουμε αυθεντικοί και γνήσιοι. Στα προϊόντα μας, σαν επαγγελματίες, σαν άνθρωποι εν τέλει.

Ι.Ψ.: Διαβάζω ότι το μυστικό του γάλακτος βρίσκεται στην εκτροφή των ντόπιων φυλών των αιγοπροβάτων. Αυτό σημαίνει ότι η γεύση, το άρωμα, τα θρεπτικά συστατικά του γάλακτος διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή στα μέρη μας, πολύ περισσότερο μεταξύ των βόρειων και νότιων περιοχών του νησιού και συνεπώς και στα παραγόμενα προϊόντα;

Γ.Ζ.: Σημαντικότερο ρόλο παίζει η εκτροφή των ζώων. Ο τόπος και ο τρόπος εκτροφής τους. Γενικά, έχει αλλάξει το πρότυπο της Λεσβιακής φυλής των προβάτων αλλά και των κτηνοτρόφων στα ζώα, λόγω διασταυρώσεων με άλλες φυλές. Οι δε κτηνοτρόφοι οδηγούνται σε πιο εύκολες λύσεις με τις έτοιμες και πιο αποδοτικές ζωοτροφές. Έτσι, το μοντέλο του παραδοσιακού κτηνοτρόφου έχει αλλάξει. Η βάση, όμως, παραμένει η ίδια και έτσι κάμπος και θάλασσα κάνουν τη διαφορά. Συνεπώς και τα προϊόντα είναι διαφορετικά, μοναδικά θα έλεγα.

Ι.Ψ.: Η αγορά στην οποία απευθύνεστε σας υποχρεώνει να παράγετε συγκεκριμένα προϊόντα, επομένως να τυποποιήσετε; Η τυποποίηση, με την έννοια ότι χρησιμοποιείτε την εμπειρία σας και παράγετε σταθερή ποιότητα, κατά τη γνώμη μου, δεν είναι κακή.

Γ.Ζ.: Η αγορά δεν μας υποχρεώνει να μείνουμε σε συγκεκριμένα προϊόντα, με την κυριολεξία της έννοιας τυποποίηση. Η αγορά γενικά είναι ότι της πλάσσουμε και

είναι κατευθυνόμενη τις περισσότερες φορές. Συγκεκριμένα η τυποποίηση είναι καλή με την έννοια πως αναζητούμε και επιλέγουμε προϊόντα που γνωρίζουμε την ταυτότητά τους. Η τυποποίηση είναι κάκιση στο σημείο που γεννά υβρίδια - γεννόσημα. Από την άλλη εξαφανίζει τα πρωτότυπα. Κάποια στιγμή θα το βρούμε μπροστά μας όπως με τους σπόρους.

Ι.Ψ.: Θεωρείτε σωστό να μας ενημερώνετε και να μας βοηθάτε να αγοράζουμε σωστά το τυρί, τη μυζήθρα, το γιαούρτι; Θα μας πείτε κάποιες λεπτομέρειες που πρέπει να προσέχουμε;

Γ.Ζ.: Είναι το άλφα και το ωμέγα η σχέση καταναλωτή - παραγωγού στην προκειμένη περίπτωση. Για μας το ιδανικό είναι να γνωρίζουμε τις προτιμήσεις σας και ανάλογα τα γούστα σας, να σας κατευθύνουμε προς την αγορά που επιθυμείτε. Η εμπιστοσύνη σας παίζει καθοριστικό ρόλο. Γενικά καλά είναι να προτιμάμε προϊόντα που έχουν υποστεί τη μικρότερη δυνατή επεξεργασία. Προτείνουμε τα πλήρη σε λιπαρά προϊόντα, σε λιγότερες ίσως, προς κατανάλωση ποσότητες. Επίσης, προτείνουμε προϊόντα με λιγότερα συντηρητικά και βελτιωτικά. Προϊόντα που είναι κοντά στη φυσική τους ταυτότητα. Προτιμάμε εγχώρια ελληνικά προϊόντα.

Ι.Ψ.: Οι τυροκομικές μονάδες του χωριού εισάγετε σχετικά μικρές. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης σας βοηθούν να επικοινωνήσετε τα εξαιρετικά προϊόντα που παράγετε σε ένα ευρύτερο κοινό, να ξανοικτιέτε;

Γ.Ζ.: Ναι, είμαστε μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις, εν δυνάμει μεγαλύτερες, μπορούμε να πούμε. Βεβαίως, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης σαν σύγχρονα μέσα επικοινωνίας βοηθούν πολύ να τύχουμε μεγαλύτερης αναγνωρισιμότητας. Προσωπικά, εστιάζω στον παράγοντα ποιότητα. Το όνειρο μου είναι να παραμείνω στα αυθεντικά προϊόντα, όπως τα ξέρουμε. Στο φυσικό τρόπο πήξης -ωρίμανσης-συντήρησης. Είμαι από τους ελάχιστους πλέον που χρησιμοποιώ φυσικές καλλιέργειες και φυσικούς τρόπους ωρίμανσης. Βεβαίως, είμαστε σε ένα σύγχρονο χώρο πια με προδιαγραφές και μηχανήματα, μα κάποια πράγματα θέλουμε να παραμείνουν ως έχουν. Άλλωστε, αυτό μας κάνει διαφορετικούς. Πάντα με αγάπη και σεβασμό στον καταναλωτή, στο ιδιαίτερο προϊόν που φτιάχνουμε, με σεβασμό και αγάπη πρώτα σε μένα και αυτό που κάνω.

Ι.Ψ.: Πείτε μας τα προϊόντα που παράγετε και πού τα διαθέτετε;

Γ.Ζ.: Τα προϊόντα που παράγουμε είναι τα κλασικά στην περιοχή. Βούτυρα, γραβιέρα, φέτα, ξερή μυζήθρα, ανθότυρο, γιαούρτι παραδοσιακό αποκλειστικά και μόνο με φυσική καλλιέργεια (από γιαούρτι σε γιαούρτι), κεφαλάκι σε κερί. Κεφαλάκι σε ελαιόλαδο. Ένα προϊόν για το οποίο βραβευθήκαμε σε διεθνή διαγωνισμό το 2017.

Αποσπάσαμε το ασημένιο βραβείο ανάμεσα σε 780 συμμετοχές. Και φέτος θα λαμβάναμε μέρος σε διαγωνισμό στο Λονδίνο αλλά λόγω της πανδημίας έχουν ανακύψει προβλήματα. Επίσης, πειραματιζόμαστε πάνω σε ένα καινούργιο προϊόν εξαιρετικό πιστεύουμε. Θέλει το χρόνο του. Τα προϊόντα μας τα διαθέτουμε εμείς οι ίδιοι απευθείας στους πελάτες μας. Έχουμε συγκεκριμένο πελατολόγιο σε όλη την Ελλάδα και στο εξωτερικό, κυρίως Αγγλία, Γαλλία, Βέλγιο, Αμερική και Καναδά.

Ι.Ψ.: Η δουλειά σας είναι έτσι κι αλλιώς κουραστική, αγχώδης και ανταγωνιστική. Αυτή τη δύσκολη εποχή πώς την αντιμετωπίζετε; Έχετε κάποια βοήθεια, ενημέρωση;

Γ.Ζ.: Κάθε δουλειά έχει τις δυσκολίες της. Η δική μας είναι ιδιαίτερα απαιτητική. Εκτός όλων των άλλων που δεν είναι λίγα, δεν γνωρίζουμε γιορτές, αργίες, διακοπές, αλλά έχουμε συνηθίσει πλέον στην δια βίου τρεχάλα. Αυτό τον δύσκολο καιρό δυσκολευόμαστε και εμείς, όπως όλοι μας. Βοήθεια και μέριμνα από το κράτος, αν εννοείτε, όχι δεν υπάρχει προς το παρόν. Όσο για ενημέρωση μια από τα ίδια. Η νομοθεσία κάθε μέρα αλλάζει και είμαστε υποχρεωμένοι να γνωρίζουμε τα πάντα ωσαν νομοθέτες. Όσο για τα μέτρα ασφάλειας στον κλάδο μας υπήρχαν πάντοτε αυτά και περισσότερα.

Ευχαριστούμε για την φιλοξενία, ευχόμαστε τα καλύτερα σε όλους και στον καθένα ξεχωριστά. Προτιμάμε Ελληνικά, αγοράζουμε Ελληνικά στηρίζουμε τοπικά.

Ευχαριστούμε τα παιδιά για τις συνεντεύξεις τους. Χρέος δικό μας είναι να τα στηρίζουμε. Και μη ρωτάτε το πώς.

«ΣΤΑ ΤΡΙΑ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΚΑΤΙ, ΤΟ ΕΞΤΡΑ ΠΑΡΘΕΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΣΤΗ ΛΕΣΒΟ»

Εφ' όλης της ύλης συνέντευξη του τυποποιητή ελαιολάδου Χ. Παπαδέλλη. Μιλά για την παραγωγή και διακίνηση του προϊόντος, τις τιμές και τις προοπτικές εξαγωγών στο νησί

Γράφει η ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ
Δημοσίευση «Στο Νησί», στις 13/12/2020.
Αναδημοσίευση

Τον ιδιοκτήτη της εταιρείας Χ. Παπαδέλλη και ΣΙΑ Ο.Ε. Χαράλαμπος Παπαδέλλη φιλοξένησε το «Ν» και η εκπομπή «Πρωινό Διάλογο», ο οποίος αναφέρθηκε σε θέματα που αφορούν την τυποποίηση και εμπορία ελαιολάδου. Ο Χαράλαμπος Παπαδέλλη, από το 2008 σε πολύ νεαρή ηλικία βρέθηκε στο τιμόνι της οικογενειακής επιχείρησης, την οποία ανέπτυξε ακόμη περισσότερο, με την τυποποίηση ποιοτικού ελαιολάδου το οποίο έχει αποσπάσει δεκάδες διακρίσεις και χρυσά βραβεία σε διαγωνισμούς.

ΤΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ

Ο ίδιος γνωρίζει καλά το χώρο της τυποποίησης και της εμπορίας ελαιολάδου και όπως αναφέρει το βασικό μειονέκτημα του προϊόντος αυτού είναι ότι καταναλώνεται κατά κύριο λόγο από τις αγορές των χωρών που παράγεται. «Οι χώρες παραγωγής ελαιολάδου, οι περισσότερες στη λεκάνη της Μεσογείου, όπως είναι η Ελλάδα, η Τουρκία, η Ισπανία, η Ιταλία, η Συρία, το Μαρόκο και η Τυνησία, είναι χώρες με οικονομικά προβλήματα, χώρες σε εμπόλεμη κατάσταση όπως η Συρία, ή χώρες πολύ φτωχές όπως το Μαρόκο και Τυνησία.

Η εμπορία λοιπόν και η διακίνηση του προϊόντος σε αυτές τις περιοχές δεν αποδίδει όπως είναι φυσικό μεγάλα κέρδη στους παραγωγούς. Από την άλλη οι λεγόμενες πλούσιες δυτικές χώρες, αγαπούν μεν το ελαιόλαδο, ωστόσο δεν το χρησιμοποιούν ως βασική λιπαρή ουσία όπως συμβαίνει στις Μεσογειακές χώρες. Οι χώρες αυτές θα χρησιμοποιήσουν 2-3 κουταλιές ελαιόλαδο στις σαλάτες και αυτό είναι όλο. Καταναλώνουν μεν κάποιες ποσότητες, ωστόσο σε καμία περίπτωση αυτές δεν είναι ικανές να αυξήσουν την παγκόσμια κατανάλωση και ζήτηση του ελαιολάδου ώστε να αυξηθεί η τιμή ακόμη περισσότερο».

ΔΥΣΚΟΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Αναφερόμενος ο Χ. Παπαδέλλη στη φετινή ελαιοπαραγωγική περίοδο, την χαρακτήρισε εξαιρετικά δύσκολη, όχι τόσο λόγω της μειωμένης παραγωγής αλλά κυρίως λόγω της ανομβρίας. «Είχαμε στις αρχές του καλοκαιριού 1-2 καλές βροχές οι οποίες ευνόησαν την ανάπτυξη του καρπού. Από εκεί και πέρα είχαμε παρατεταμένη ανομβρία για πολλούς μήνες με συνέπεια ο καρπός να μην ωριμάσει σωστά ώστε να έχουμε ικανοποιητικές αποδόσεις. Αν είχαμε περισσότερες βροχές τότε η χρονιά πιστεύω ότι παραγωγικά θα κινείτο σε μέτρια έως ικανοποιητικά επίπεδα».

ΛΑΔΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Σε άλλο σημείο της συνέντευξής του ο Χ. Παπαδέλλη αναφέρθηκε στις τιμές της αγοράς αυτή την περίοδο τις οποίες χαρακτήρισε εξαιρετικά ικανοποιητικές. Όπως εξήγησε οι ποιοτικές του ελαιολάδου και όλες πολύ χαμηλής οξύτητας κοντά στο 0,3 έξτρα παρθένο ελαιόλαδο. «Τα τυποποιητήρια του νησιού και οι μονάδες παραγωγής σπεύδουν να αγοράσουν όλες τις ποσότητες του παραγόμενου προϊόντος και μάλιστα σε πολύ

καλή τιμή. Αυτή τη στιγμή το έξτρα παρθένο ελαιόλαδο αγοράζεται από τα τυποποιητήρια σε τιμές Ισπανίας, δηλαδή προς 3 ευρώ το κιλό, σε κάποιες περιπτώσεις μάλιστα και πιο ακριβά. Οι συγκεκριμένες τιμές είναι πολύ υψηλότερες από τις επικρατούσες τιμές στην ελληνική αγορά. Γενικότερα πάντως και στις άλλες οξυμένες του παρθένου ελαιολάδου και του βιομηχανικού, οι τιμές είναι σχετικά καλύτερες σε σχέση με πέρυσι σύμφωνα με το νέο τιμοκατάλογο».

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΑΣΛ ΛΕΙΠΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

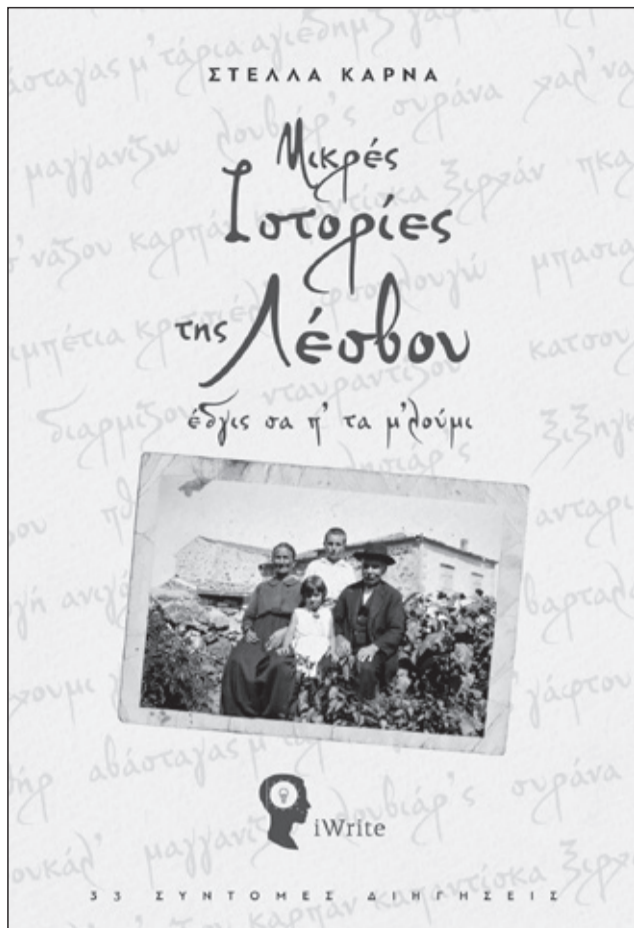
Μιλώντας πάντως ο Χ. Παπαδέλλη για τις γενικότερες ισορροπίες στην αγορά ελαιολάδου του νησιού, σημείωσε μεταξύ άλλων ότι τα προηγούμενα χρόνια, σημαντικός ρυθμιστής και παράγοντας ήταν η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Λέσβου, η οποία σήμερα έχει βγει εκτός παιχνιδιού. «Η Ένωση αποτελούσε γενικότερα έναν δυνατό παίκτη στην αγορά λαδιού στο νησί μας, ωστόσο τα τελευταία χρόνια είχε πολύ αργά αντανακλαστικά στην αλλαγή των τιμών, γεγονός που προκαλούσε αρκετά προβλήματα. Η απουσία της είναι αισθητή στο νησί και γενικότερα θεωρώ ότι το κενό που άφησε θα πρέπει κάποια στιγμή να αναπληρωθεί από μια νέα υγιή προσπάθεια ανάλογης δυναμικής».

Φωτο Μόσχος

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΙΓΝΑΤΗΣ ΨΑΝΗΣ

Κάποιοι άνθρωποι έχουν την ικανότητα να πετυχαίνουν μια στιγμή (προσωπική, ομαδική, κοινωνική) και να τη διασώζουν. Πρόκειται για άτομα με υψωμένες τις κεραίες της παρατηρητικότητας και του ενδιαφέροντος, που μας τροφοδοτούν με πληροφορίες και γεγονότα και μας μεταγίζουν ένα μέρος της ευαισθησίας και της αισθητικής τους. Ανάμεσά μας μεσολαβεί άλλοτε μια μηχανή και άλλοτε ο λόγος που κάνει τη δουλειά.

Η αγαπητή μας **Στέλλα Καρνά** ανέλαβε με τη μηχανή του χρόνου να μας γυρίσει στις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες και με τη δύναμη του ιδιωτικού λόγου με τις πανάρχαιες ρίζες του και με τις πολυποίκιλες επιρροές του καθώς και με τους δικούς του γλωσσολογικούς κανόνες (έγραφα κάποτε για αυτούς) κατάφερε να μας ζωντανέψει κάποιες από τις στιγμές εκείνης της εποχής. Τις συγκέντρωσε σ' αυτό το βιβλίο, αποσπασματικές περιγραφές και διηγήσεις μιας περασμένης ζωής, όχι όμως και λησμονημένης. Έφτασε ένα μικρό εγχειρίδιο «πλοήγησης» στο παρελθόν από τη Στέλλα, για να μας τις ξαναθυμίσει.

Η Στέλλα διαθέτει φωτογραφική μνήμη. Όλα όσα περιγράφει τής τα διέσωσε ο σκληρός δίσκος μιας μνήμης που ποτέ δεν τα διέγραψε, ένας κόσμος από τον οποίον ποτέ ουσιαστικά δεν αποκόπηκε, πρόσωπα που ποτέ δεν ξεχάστηκαν, διάλογοι που ποτέ δεν διαγράφηκαν, ήθη που η αγάπη τα συγκράτησε. Μικρές αναπαραστάσεις, θαμπές για τους περισσότερους πια, που ζούμε μία αλλιώςτική ζωή,

σε άλλα μέρη, με άλλους ανθρώπους. Ένας θησαυρός που ξαφνικά αποκαλύφθηκε. Ξέραμε πως υπάρχει, πως κάπου βρίσκεται. Κάτι θυμόμαστε στις ντοπιολαλιές μας, μνήμες από το παρελθόν που μας ξαναθυμίζουν τις ρίζες μας, την αφετηρία μας με μια ματιά γλυκιάς αναπόλησης.

Ο τρόπος γραφής έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός προσωπικού ύφους, που αφήνεται να ακολουθεί τους ήρωες. Η Στέλλα παρακολουθεί και καταγράφει όσο πιο αυθεντικά, αληθινά θυμάται έτσι, όπως ήτανε. Παρεμβαίνει με το δικαίωμα του αφηγητή που ξέρει τη συμπεριφορά των προσώπων, για να σχολιάσει, δίνοντας και έναν τόνο σύγκρισης, αντιπαράθεσης συχνά ειρωνικής και δγκτικής με τη σύγχρονη πραγματικότητα. Αυτόματα, δηλαδή, συνδέει και τις εποχές διασταλτικά. Η φτώχεια, η κοινωνική απομόνωση της γυναίκας, οι ασχολίες των γυναικών, οι κοπιαστικές αγροτικές δουλειές, πρόσωπα και επαγγέλματα ανύπαρκτα πια σήμερα, πανηγύρια, κρυφοί έρωτες, ήθη και έθιμα καταγράφονται με μία μοναδική ζωντάνια.

Ο λόγος σύντομος, κοφτός, ελλειπτικός σχεδόν, τρέχει τα γεγονότα, για αυτό και δεν κουράζει τον αναγνώστη. Λέξεις της ντοπιολαλιάς που διευκολύνουν τη λακωνικότητα και εξυπηρετούν άριστα τη δημιουργία εικόνων κάθε λογής. Το χιούμορ συχνά ελαφρύ, ειρωνεία, γίνεται εργαλείο υπέρβασης των προβλημάτων της εποχής. Οι άνθρωποι αποενοχοποιούνται. Οι ζωντανοί διάλογοι φωτίζουν τα πρόσωπα που συχνά γίνονται σκληρά, γιατί τέτοιες είναι και οι συνθήκες, οι καταστάσεις που βιώνουν. Θυμίζουν λογοτεχνικούς διαλόγους, που πλαισιώνουν τα διηγήματα και δραματοποιούν την αφήγηση.

Μην ψάχνει κανείς κοινωνιολογικές αναλύσεις. Η Στέλλα μάς δίνει το κλειδί, για να μπορούμε σε αυτές, να τις ανασυνθέσουμε και να ξαναθυμηθούμε εκείνα τα δύσκολα, πέτρινα χρόνια. Όμως με την ανθρωπιά και την ευαισθησία ενός λιγότερο πειραγμένου από τους ρύπους της σύγχρονης εικονικής παραισθησίας

Εννοείται πως το τοπικό γλωσσικό ιδίωμα έχει ήδη αλλοιωθεί στη νέα γενιά. Η τηλεόραση, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, η επικράτηση της κοινής νεοελληνικής, η εξάλειψη των γεωγραφικών περιορισμών, η κατίσχυση της Αγγλικής γράφουν τις τελευταίες σελίδες του. Το γλωσσικό μας ιδίωμα θα μείνει ως ένα στοιχείο εμπλουτισμού της γλώσσας μας, που μας επιτρέπει να ανιχνεύουμε την ιστορική εξέλιξη της, ως στοιχείο παράδοσης που μας συνέχει και συγκροτεί το λαϊκό μας πολιτισμό. Για το είδος του γραπτού λόγου που επέλεξε η Στέλλα μάς εξέπληξε θετικά. Το φωτογραφικό υλικό που συμπληρώνει τις μικρές ιστορίες πιστεύω πως και αυτό εκφράζει προσωπικά της βιώματα. Εξαιρετικός ο προλογισμός της αγαπητής συναδέλφου και συμμαθήτριας κας Κατερίνας Αρχοντούλη.

Υστερόγραφο: Αν ζούσε ο **Θεόφιλος** και διάβαζε το βιβλίο θα εύρισκε μπόλικο υλικό για τις ζωγραφιές του. Ακολουθεί μία από τις μικρές ιστορίες του βιβλίου.

ΤΑ ΚΑΚΚΑΒΙΑ

Τώρα που μαζέψαμι σ' ιλιές τσι τιλειώσαμι, πρέπ' να πλύνουμι σ' μπουρδίσ τσι τα λιόπανα, τα άσπρα τα πανένια, που στύσαν απ' του λιώσ'μου τσι γινούκαν καφιτιγιά.

Έτσι πέρα θέλου να μας δω! Α σαμαρώσουμι του γάιδάρου, να τα φουρτώσουμι, να τα πάμι στα κακκάβια. Του σαμάρ' είνι πά' στου κόλτιμιρ'. Ντ' κουπανίδα μή ξικάσουμι. Πάρτι τσι κανέ αυγό μαζί σας, να του βάλουμι μες τ' αυλάτ' που τρέχ' του καυτό του νιρό να βράσ', να φάμι τίπουτα άμα π'νάσουμι. Λαλιούτι του γαιδάρου μάνι-μάνι, μη κ'νιώσι.

.....Φτάξαμι στα κακκάβια, τα πλύναμι, α τ' αφήσουμι να στρατζίζιν' σι μιαν άκριγια. Έδουνα γύρου-γύρου είνι γιμάτου βρουλιές α πάμι να βγάλουμι κανένα βρούλου, να κάνουμι ένα φρουκάλ'. Τα θ'μούσι που τα πούλα ένας Στρατής, που εν ίβλιπι γη καπμένους τσι βάστα ένα μπιστούν';

Σα που είμασι 'δρουμένις τώρα, α πάμι να β'τήξουμι μες ντ' χαβούτζα, να παστριφτούμι. Τα μαλλιά μας, που θα είνι μ'λιασμένα, α τα δέσουμι καλά μι του μπουκτσιά, να μή παγώσ' του τσιφάλ' μας μέχρι να φτάξουμι στου κουριό. Ιπειδή θα είνι μπλιμένα τα μαλλιά μας, α πάρουμι απ' ντ' Παγουνιούδινα μια δραχμή μπριγιόλ', να ζιμπλέξουμι του σκ'λι μας, να γυαλίζ' τσι όλας.

.....Τιλειώσαμι -μι τ' Θιού ντ' δύναμι-, α πάμι να τα φουρτώσουμι, να φύγουμι. Φέρι του γάιδάρου κουντά να τ' ακταρντίσουμι. Άναγια μ'! Είνι μ'λιασμένα τσ' είνι βαριά. Ανιβούτα, ξ'τιανή μ', τσι έγιρι του σαμάρ'! Απί μια μιριά παγιούκαν γι μπουρδίσ! Αγιό κακομαράζιτι θα γύρ' γη γάιδάρους, θα πέσ' μες του κακκάβ' τσι θα τουν ζιματίσουμι! Θα μας βάλιν στου βιβλίου Γκίνες, θα είνι γη πρώτους ζιματ'μένους γάιδάρους! Αχ, λουβιάρ' πουσουλις, για τίπουτα δεν είμασι! Δούτι μια κατάστασ' έδουνα πέρα, μπάτ'κουσι γη γάιδάρους! Εν ανάγιτι τσι κανές άθριπους ισά δγιου, να μας κάν' ένα κουμάντου σ' αδιαφόριτις. Αμ, τί να ποίσου!

Α πάρουμι κανέ τπλέφουνο; Τι διάσκατζου, τόσ' φίλ' φείσμπουκιότις έχουμι. Κάτσιτι να τπλιφουνήσου στου Τάκη, να τσι είνι με σι κανέ σουκάτ' πουθινά... «Η κλήση κα προουθητή», λέγ'! Άσ' τουν 'φτόν. Α πάρου του Μπάμπη, του μπαλιό μ' του γείτουνα, του Νυφιδιώτ'.Ε μπουρεί, λέγ' τσι 'φτός, είνι σι διατιταγμέν' υπηρισία. Πήγι να σβήσ' ένα γιανγκίν'! Να πάρου μπάρμι' του Γιώργου που έχ' τσι κούρσα; Καλό μουρό είνι, στου λιφτό θα φτάξ'.... Μμμ! Τίλιγια του 'θιλις! «Ουδιγεί τσι μας σκέβγιτι», μι απάντ'σι!

Ωχ! τσι τί να κάνου! Α, ξέρου ποιον θα πάρου τώρα τπλέφουνο. Του Χρήστου, που έχ' ντ' καφιτέρια, κουντά είνι. Άντι, πα τσι μπουρέσ' τσι πιταχτεί μια στιγμούδα.Άλλους τσι 'φτός! Σιρβίρ' ισπρέσου σι δυο τουρίστρις τσι ε ξαδιάζ'. Άμα ζιμπιρδέψουμι, λέγ', α πιράσουμι να μας τσιράσ' μια γκαζόζα, να ζιγανιάσουμι. Μας υπουχρέουσι τσι σι.

Τί να κάνου! Λέγ'ς να πάρου του Γιώργου που γυριζ' όλ'μέρα μεσ' στα γήπιδα ; τσι 'φτός παλιός μ' γείτουνας ήνταν, στου Μακρύ Σουκάτ'.... Καλά, ε θα του π'στέψιτι τι μι είπι! Έχ' πουλύ σουβαρή δ'λειά! σφυριζ' σι μι μπάλα που π'λαλεί!

Άντι στου καλό σας, για φίλ' φείσμπουκιότις. Μουναχές θα τα παλέψουμι. Άντι, ούλις μαζί ένα κουράγιου. Ωχου! ντιγιντιόσαμι, τί τυρρανίδα ήνταν τούτνι! Μπιζιρίσαμι να ζιμπιρδέψουμι. Άλλ' φουρά, πράσ'να δίχτυα νάιλου τσι τσ'βάβια απ' του ιλιουτριβείου!

ΞΩΚΛΗΣΙΑ

Μετά την εκτενή και ενδιαφέρουσα παρουσίαση της Μονής Δαμανδρίου από τον κ. Ψάνη Ιγνάτη και του **Ταξιάρχη**, εξωκλήσι στη Τραφυργιά, από την εργασία μαθητών του Λυκείου Πολιχνίτου με τίτλο «Μοναστική ζωή» επανερχόμαστε στα εξωκλήσια, τον θησαυρό αυτό της θρησκευτικής μας παράδοσης. Όπως είναι ήδη γνωστό οι αξιέπαινοι συγχωριανοί μας **Μπάμπης Σαλατάρας** και **Γιώργος Καρακλάς** μαζί με άλλους συνοδοιπόρους που τους συντρέχουν φωτογραφίζουν και καταγράφονται εξωκλήσια που βρίσκονται διάσπαρτα στο χώρο.

Με πάθος και πολλή αγάπη χτενίζουν στην κυριολεξία την περιοχή και με το φακό τους τα προστατεύουν από την αφάνεια και τη λησμονιά. Με τα απαιτούμενα ιστορικά στοιχεία και άλλα σχόλια αναρτώνται και προβάλλονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και έχουν μεγάλη απήχηση και αναγνώριση από συγχωριανούς που τα βλέπουν, θυμούνται και νοσταλγούν. Οι νεώτεροι τα γνωρίζουν τώρα και έχουν ένα κίνητρο να τα επισκεφθούν.... Δείγμα αυτού του αξιέπαινου έργου προβάλλουμε σε αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας με την ευχή και ελπίδα ότι αυτό το υλικό θα αξιοποιηθεί στο μέλλον από αρμόδιους φορείς και πρόσωπα.

ΤΟ Δ.Σ.

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Διακόσια μέτρα από την διασταύρωση Σκάλας Πολιχνίτου - Νιφίδας μετά Δτο αρχοντικό και αριστερά σκαλωμένη στην πλαγιά του λιόφυτου λόφου (Κουκβάγια) είναι η **Αγία Παρασκευή**. Κάτω από μια τετραμίθα που κλείνει στις ρίζες της τα θεμέλια του παλιού ναού. Σε αυτόν πρέπει να ανήκαν ο μεγάλος αμφικιονίσκος, που έχει εντοιχιστεί στο πεζούλι, το κομμάτι της βάσεως και ο κακοπαθημένος κίονας ανάμεσα στις άλλες πέτρες. Πολλά εξωκλήσια αφιερωμένα στην Αγία Παρασκευή είναι κτισμένα περιμετρικά του χωριού. Πηγή «**Πυρραίων Χώρα**». **Μάκη Αξιώτη**

Φωτό
Μπάμπης
Σαλατάρας

ΓΡΑΜΜΑ ΣΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ

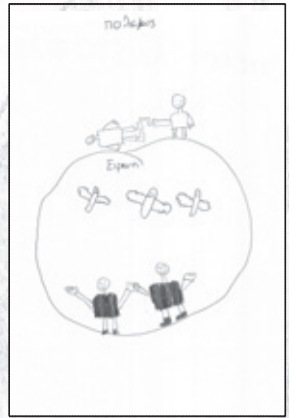
ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΜΑΚΡΗ

Δασκάλας της Ε΄ τάξης του Δημοτικού Σχολείου Πολιχνίτου

Τα παιδιά της Ε΄ τάξης του Δημοτικού σχολείου Πολιχνίτου μαθαίνουν για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Μέσα από τις διηγήσεις της Διδώς Σωτηρίου γνωρίζουν τις ιστορίες των προσφύγων που ήρθαν από τη Μικρά Ασία, από τα έργα του Πικάσο βλέπουν

τη φρίκη του πολέμου και τη θαλπωρή της ειρήνης, για την οποία ακούνε και στην ποίηση του Ρίτσου. Μετά από όλα αυτά, γράφουν και ζωγραφίζουν σε παιδιά πρόσφυγες στο Καρά Τεπέ, που ήρθαν από τον πόλεμο και ψάχνουν την ειρήνη.

Τα πρόσωπα των παιδιών είναι πατρίδες
φερμένες εδώ απ' τα τέσσερα σημεία της γης
για ένα διάλογο αγάπης.
Κάθε πρωί, με το ίδιο τραγούδι και κάτω απ' την ίδια υπόσχεση αγάπης
όλα μαζί
είναι η Υδρόγειος που προσεύχεται.
**ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ,
ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ**

Γνωρίζω ότι, εσείς ερχόσαστε από χώρα που έχει πόλεμο και προσπαθείτε να σωθείτε. Ο πόλεμος είναι ότι χειρότερο μπορεί να συμβεί και εγώ αισθάνομαι πολύ λυπημένος, γιατί με τον πόλεμο χάνονται πολλές ψυχές και επικρατεί ο φόβος, ο πόνος και το μίσος. Μια ευχή μου είναι να υπάρχει ειρήνη σε όλο τον κόσμο. Η ειρήνη όπου και αν βρίσκεται φέρνει την αγάπη, την ασφάλεια και την χαρά.

Μακάρι οι φωνές των μικρών παιδιών να φτάσουν στα αφτιά των μεγάλων δυνάμεων να σταματήσουν τους πολέμους και να κάνουν ΕΙΡΗΝΗ για όλον τον κόσμο.

ΜΑΡΙΟΣ

Ο πόλεμος γνωρίζω ότι είναι μια δυσάρεστη κατάσταση. Ότι σκοτώνονται πολλοί άνθρωποι, ότι τα παιδιά δεν πάνε σχολείο και πολλές άλλες καταστάσεις. Πολλές φορές η οικογένεια σε καταστάσεις πολέμου διαλύεται, είτε γιατί σκοτώνεται κάποιο μέλος της οικογένειας, είτε επειδή χάνονται. Υπάρχει φτώχεια και πείνα. Έτσι ο κόσμος αναγκάζεται να φύγει από την χώρα του με μικρές βαρκούλες και να αναζητήσει μια χώρα που υπάρχει ειρήνη και που τα παιδιά μπορούν να πηγαίνουν στο σχολείο και να μορφώνονται, να ζουν σε καλό περιβάλλον χωρίς δυστυχία και φτώχεια. Γι' αυτό είναι καλύτερο να υπάρχει ειρήνη στον κόσμο και όχι πόλεμος.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Σου γράφω αυτό το γράμμα για σου δείξω ότι υπάρχει ελπίδα. Ξέρω ότι μπορεί να έχεις χάσει κάποιον δικό σου άνθρωπο και φαντάζομαι πως νιώθεις τόσο καιρό. Βέβαια, πώς θα μπορούσα να ξέρω ακριβώς; Εμένα δε με ξυπνάει μια βόμβα, ούτε με βουτάει η μαμά το πρωί για να με βάλει σε μία βάρκα ή ένα φορτηγό για να γλυτώσουμε. Εύχομαι να εξαφανιστεί η φτώχεια και να σταματήσουν οι πόλεμοι. Ελπίζω να έχει κάποια βοήθεια και να πηγαίνεις σχολείο. Πιστεύω ότι αυτό που συμβαίνει είναι άδικο.

ΒΑΣΙΛΗΣ

Τον τελευταίο καιρό στο χωριό μου υπάρχουν αρκετοί πρόσφυγες που αναζητούν δουλειά και στέγη. Ο πόλεμος τους οδήγησε εδώ για μια καλύτερη ζωή. Ο πόλεμος είναι φρικιαστικός και απάνθρωπος, οπότε όλοι οι λαοί και οι χώρες που βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση πρέπει να συμφιλωθούν και ενωθούν για έναν καλύτερο ειρηνικό κόσμο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Στο χωριό μου πήγα τις πρώτες τάξεις του δημοτικού σε ένα σχολείο με μεγάλες τάξεις, μεγάλα παράθυρα, γήπεδα και ξαφνικά ένας μεγάλος σεισμός κατέστρεψε τα όνειρά μου. Βρεθήκαμε σε άλλο χώρο, να κάνουμε μάθημα μέσα σε «κουτιά», που οι μεγάλοι ονομάζουν κοντέινερ. Ελπίζω σύντομα να ξυπνήσω από αυτό το όνειρο. Ο ελεύθερός μου χρόνος δεν είναι πολύς, μαθήματα, αγγλικά καταλαβαίνεις. Τα χόμπυ μου είναι αρκετά ποδόσφαιρο, κολύμπι, στίβος, παρέες με τους φίλους μου, video games, θα έλεγα και τηλεόραση αν και όλα αυτά που βλέπω πολέμους, φτώχεια, δυστυχία, ορφανά παιδιά παρακαλώ κάθε μέρα τον Θεό να φέρει ειρήνη και αγάπη και να κάνει έναν ομορφότερο κόσμο.

Εύχομαι να είσαι καλά εσύ και η οικογένειά σου και ελπίζω σύντομα να βρεθούμε από κοντά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Έμαθα πως είσαι πρόσφυγόπουλο που ήρθες από τον πόλεμο και λυπάμαι που ακόμα συνεχίζεται. Θα ήθελα κάποτε να σταματήσει ο πόλεμος και έχετε ειρήνη.

Σου αφιερώνω ένα απόσπασμα ποιήματος από ένα ποιητή μας:

Ειρήνη είναι τα σφιγμένα χέρια των ανθρώπων,
είναι το ζεστό ψωμί στο τραπέζι του κόσμου,
είναι το χαμόγελο της μάνας.
Τίποτ' άλλο δεν είναι ειρήνη.
Και τ' αλέτρια που χαράζουν βαθιές
αυλακές σ' όλη της γης,
ένα όνομα μονάχα γράφουν :
Ειρήνη
Τίποτ' άλλο . Ειρήνη
Γιάννης Ρίτσος

ΘΕΠΗ

Σκέφτομαι ότι μπορεί να προέρχεσαι από μια χώρα που γίνεται πόλεμος άρα εσύ έχεις ζήσει τη φρίκη του πολέμου! Πρέπει να είναι κάτι πολύ φοβερό και πολύ τρομερό! Δεν μπορώ να σκεφτώ πόσο άσχημο είναι να χάνεις το σπίτι σου και πόσο πιο τρομακτικό και θλιβερό να χάνεις δικούς σου ανθρώπους και να ζεις με την αγωνία των βομβαρδισμών!

Σε εμάς έγινε σεισμός, χάλασαν σπίτια, αλλά οι άνθρωποι έμειναν σε κοντινότερα σαν προσωρινή λύση ενώ εσένα σε ανάγκασαν να εγκαταλείψεις το σπίτι σου εξαιτίας του πολέμου και να μένεις μέσα σε σκηνές κάτω από αντίξοες συνθήκες, όχι γιατί το ήθελες αλλά γιατί κάποιοι αποφάσισαν για σένα χωρίς εσένα! Εμάς με το σεισμό ανατράπηκε η καθημερινότητά μας για λίγο διάστημα ενώ εσένα εξαιτίας του πολέμου ανατράπηκε ολόκληρη η ζωή σου! Πραγματικά είσαι πολύ λυπηρό να υπάρχει ΠΟΛΕΜΟΣ! Θα έπρεπε να υπαρχε η ΕΙΡΗΝΗ και να μην υπάρχουν παιδιά που πεινάνε και χάνουν τα σπείρια τους, την οικογένεια τους και να μην έχουν να φάνε! Τα παιδιά θα πρέπει να μένουν με τους γονείς τους μέσα στη θαλπωρή και τη ζεστασιά της οικογένειας τους! Είναι κρίμα να σκοτώνονται αθώοι άνθρωποι και κυρίως αθώες παιδικές ψυχές που δεν φταίνε σε τίποτα για τα καπρίσια των μεγάλων και δυνατών που μας κυβερνούν! Το χαμόγελο των παιδιών δεν θα πρέπει να σβήνει από το πρόσωπό τους και δεν θα πρέπει να υπάρχουν δάκρυα και μελαγχολία στα μάτια τους!

Θα χαρώ πάρα πολύ να έρθεις μια μέρα να σε ξεναγήσω στο χωριό μου και να γνωρίσεις και εσύ από κοντά τα μέρη που μου αρέσει να περνάω ατελείωτες ώρες με τις φίλες μου!
Θα σε περιμένω με χαρά!

ΣΤΕΛΛΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΘΥΜΗΣΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ ΛΕΛΕΚΟΥ ΚΑΤΣΑΝΗ-ΚΟΥΚΟΥ ΝΙΞ... ΜΕΡΟΣ Β'

Τ. ΜΑΚΡΗΣ

Όταν με τον Βίλχελμ περιπολούσαν στο χωριό το πετρόκτιστο, με τα σπίτια τα χτισμένα με πέτρα δουλεμένη με πολλή τέχνη και υπομονή και με συνεκτική ύλη το μεράκι των παλιών εκείνων ανθρώπων, που έκαναν πράγματα, για να μένουν και να μη χρειάζεται σε λίγο να τα ξανακάνουν. Βάδιζαν αγέρωχοι, βροντούσαν τις γυαλισμένες μπότες τους στα καλντερίμια και τα καλοκαθαρισμένα καλάμια, που κρατούσαν, τα χτυπούσαν στις μπότες, επίδειξη εξουσίας πάνω στο νικημένο και ανάξιο λόγο λαό, που τώρα κυβερνούσαν, σχολιάζοντας αυτά που έβλεπαν με ήχος χάλι -μπούλι, σε μία δική τους γλώσσα, που στα παιδιά που τους ακολουθούσαν ταυτίζονταν με τα αλαμπουρνέζικα, που και αυτά ήταν ακατανόητα.

Το παιδομάνι διψασμένο για θέαμα διαφορετικό από την καθημερινότητα, ζυπόλυτο, ρακένδυτο και πεινασμένο, ακολουθούσε τους δύο επιβλητικούς κατακτητές και τους παραμάλλιαζε κάθε φορά που σταματούσαν, για να σχολιάσουν κάποιο σπίτι που είχε κάποια σκαλισμάτα στις παραστάδες και στα υπέρθυρα- τα οποία τους άρεσαν ή όχι- και αυτό φαινόταν από τη σοβαρότητα ή το ειρωνικό τους γέλιο. Στην αρχή, ο Χανς και ο Βίλχελμ έσπαζαν πλάκα με τα παιδιά και κάθε τόσο πετούσαν μέσα στον παιδοσωρό μία καραμέλα και γελούσαν με την καρδιά τους, σαν έβλεπαν τα παιδιά να γίνονται αζεδιάλυτο κουβάρι, για να την αρπάξει ο τυχερός, που την έχωνε κατευθείαν στο στόμα, δίχως να κάνει τον κόπο να την απαλλάξει από την όποια συσκευασία της. Τη σιγούρευε πρώτα και ύστερα με τη γλώσσα έβγαζε το χαρτί περιτυλίγματος. Όταν, όμως, οι διαθέσιμες καραμέλες τελείωσαν, τελείωσε και η διαθέσιμη υπομονή των Γερμανών στρατιωτών και τη θέση τους πήρε η ενόχληση.

Η κουστωδιά- μπροστά οι Γερμανοί και πίσω τα παιδιά- είχε φτάσει στην είσοδο του χωριού, όπου ήταν δύο επιβλητικά κτίσματα: το ξενοδοχείο "Όλυμπος -Παλλάς" και η καπνοδόχος με τα λελέκια. Δύο οικοδομήματα, δίπλα - δίπλα, που φάνταζαν τεράστια στον υπόλοιπο χώρο, ο οποίος ήταν γυμνός ή καλυμμένος με άλλα χαμηλά κτίσματα. Το ξενοδοχείο ανήκε στο Λευτέρη Κατσάνη και το έκτισε τότε που το είχε ανάγκη ο Πολιχνίτος, γιατί είχε πολλούς κατοίκους, ήταν εμπορικός κόμβος της περιοχής και είχε πάντα επισκέπτες. Η καπνοδόχος πάλι ήταν απομεινάρια του εγκαταλελειμμένου ελαιοτριβείου του **Όμπρου Κλούρα**. Πανύψηλη, λεπτόκορμη, οικοδομημένη με κόκκινα τούβλα, τίνιζε το ανάστημά της στον ουρανό και παράβγαινε στο ύψος με το τριώροφο ξενοδοχείο. Μια και σε τίποτα δεν ήταν πια χρήσιμος στους ανθρώπους, τον έκαναν κατοχή τα λελέκια. Ήρθε κάποτε την άνοιξη, μαζί με τα χελιδόνια στον τόπο μας ένα ζευγάρι πελαργών, όταν σταμάτησε να καπνίζει ο ψηλός καπνοδόχος και διάλεξε τον χώρο αυτόν, που ήταν κατάλληλος από κάθε άποψη να δεχτεί τη φωλιά τους και άρχισαν να κου-

βαλούν ξύλα. Σε λίγο, σχηματίστηκε μία μεγάλη φωλιά σαν καπέλο στο φουγάρο του παλιού ελαιοτριβείου. Τα λελέκια είχαν πια οικογένεια, όταν έφτασαν από κάτω τους οι δύο Γερμανοί σέρνοντας πίσω τους το παιδομάνι. Εκείνη την ώρα έστεκε στο ένα του πόδι ο ένας μόνο γονιός φυλάγοντας την οικογενειακή εστία και τα λελέκια, που ήταν ακόμα μικρά. Φαίνεται πως βαρέθηκε πια να κάθεται μόνος του και αποφάσισε να καλέσει στη λελέκισια γλώσσα το ταίρι του. Το πλατάγισμα του μεγάλου ράμφους του ακούστηκε πολύ μακριά και οι Γερμανοί, που ίσως πρώτη φορά το άκουγαν, στάθηκαν να σχολιάσουν αυτό το μικρό θαύμα της φύσης. Μαζεύτηκαν γύρω και τα παιδιά, που είχαν ξεθαρρέψει με τα ζαχαρωτά, που τους τράταραν οι Γερμανοί. Τελικά και αυτοί άνθρωποι ήταν, μπορεί να είχαν και αυτοί παιδιά και σίγουρα έχουν καρδιά, αφού δίνουν στα παιδιά και καραμέλες. Παράξενο γιατί οι μεγάλοι τους αποφεύγουν!

Κοιτάζανε οι δύο στρατιώτες τη φωλιά και το λελέκι και άρχισαν πάλι τα χάλι-μπούλι, τα οποία φάνηκαν για μία στιγμή κατανόητα στο Μήτσιου και έκανε τη μετάφραση στους άλλους:

- Λένε πως τα λελέκια ανήκουν σε αυτόν που έχει το ξενοδοχείο, γιατί έδειχναν μία τη φωλιά και μία το ξενοδοχείο.

Σούσουρο διαμαρτυρίας ακούστηκε από την παιδοσύναξη, γιατί όλοι ήξεραν πως τα λελέκια δεν ανήκουν σε κανέναν, είναι παιδιά της φύσης και τα αγαπούν οι άνθρωποι, γιατί τρώνε τα φιδία. Τι μυαλό είναι αυτό των Γερμανών να θέλουν όλα να ανήκουν στους ανθρώπους! Μ' αυτά τα μυαλά θέλουν όλο τον κόσμο δικό τους ακόμα και τα λελέκια του Θεού, αφού νομίζουν πως ανήκουν σε κάποιον Έλληνα, άρα και αυτά δικά τους!

Ο Μήτσιος, που κατάλαβε τη γλώσσα τους, έπρεπε να τους το πει. Να τους πει, δηλαδή πως τα λελέκια ανήκουν στη φύση και κανείς δεν μπορεί να τα κάνει δικά του. Γι'αυτό και ο Μήτσιος παίρνει πάραυτα ύφος διερμηνέα και απευθύνεται στο Χανς σε άπαιστα αλαμπουρνέζικα:

- Λελέκο, Κατσάνη -Κούκου, νιξ.

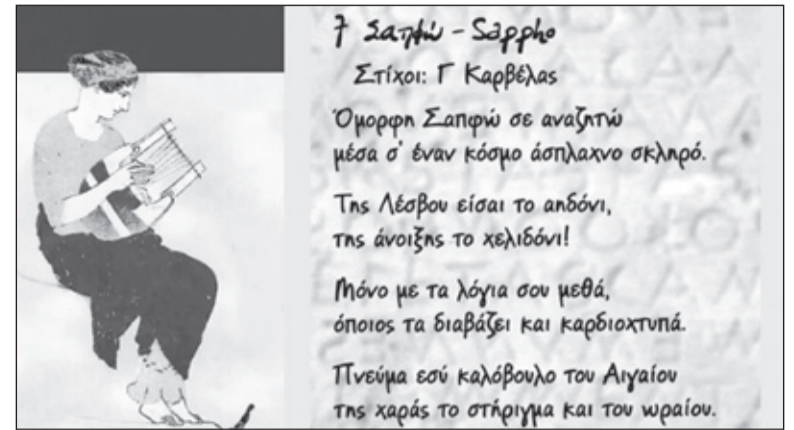
"Κούκος" ήταν το παρατσούκλι του Λευτέρη Κατσάνη, ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου και θεώρησε ο Μήτσιος πως έπρεπε να το παρατάξει στο λόγο του για πλήρη κατανόηση του θέματος.

Κανείς δεν κατάλαβε τι ήταν εκείνο που προκάλεσε την οργή του Χανς στην παρέμβαση του παιδιού. Ήταν η συσσώρευση της ενόχλησης, που του προκαλούσαν τα παιδιά, ήταν το "νιξ" στο λόγο του Μήτσιου, που ποιος είδε πως το ερμήνευσε η γερμανοκεφάλια του, ήταν η υποψία πως τα παιδιά τον κορόιδευαν στην ακατάληπτη γλώσσα τους; Ό,τι και να έφταιγε, σκώθηκε η γερμανοποδάρια του με τη γυαλιστερή μπότα και κατέβηκε ανάληπτα στον κοκκαλιάρικο πισινό του ανάλαφρου από την πείνα Μήτσιου, που απογειώθηκε για μία στιγμή και έσκασε πάνω στα λιανά κορμιά των υπόλοιπων παιδιών.

Όλο το παιδομάνι ξαφνιάστηκε, σώπασε, κοκκάλωσε! Σε κλάσμα δευτερολέπτου κατάλαβαν το νόημα του στίχου του εθνικού μας Ύμνου: "...τά 'σκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά". Ασυναίσθητα έπιασαν όλοι τον πισινό τους. Όλοι ένιωθαν την κλωτσιά στο δικό τους πισινό. Τώρα κατάλαβαν, γιατί οι μεγάλοι αποφεύγουν τους Γερμανούς. Η κλωτσιά του Χανς και το απαίσιο γέλιο του Βίλχελμ, που απολάμβανε τη σκηνή, συνδυάστηκαν με το αβάσταχτο αίσθημα της πείνας τους και έδωσαν στα παιδιά να καταλάβουν στη γλώσσα τους, την έννοια της Κατοχής και την αξία της λευτεριάς.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΑΠΦΩ

Ο Καθηγητής **Γιάννης Καρβέλας** από το Άργος φίλος του Νησιού μας δημιούργησε ένα βίντεο με τίτλο «Το τραγούδι της Λέσβου» το οποίο, όπως δηλώνει ο ίδιος, αφιερώνει στους ωραίους ανθρώπους της Λέσβου. Μουσική και στίχοι, τραγούδι, φουσαρμόνικα - Γιάννης Καρβέλας, Πιάνο Νίκος Πιτόγλου.

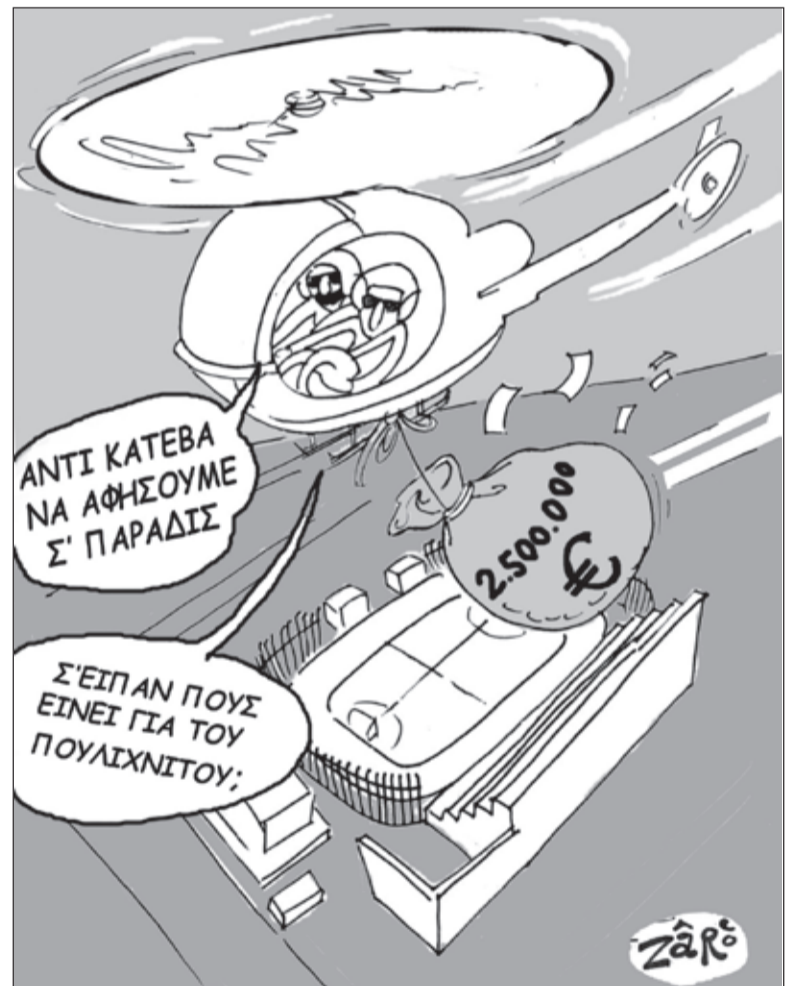
Ο κ. **Γιάννης Καρβέλας** σπούδασε Φιλολογία (Αγγλική, αρχαία Ελληνική, Λατινική και Παιδαγωγική στο Πανεπιστήμιο της Αλμπέρτα του Καναδά. Ανάμεσα στο πλούσιο συγγραφικό και μεταφραστικό έργο του είναι και μία πλήρης μετάφραση υπό τον τίτλο «**ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΑΠΦΟΥΣ**», από τις εκδόσεις University Studio Press. Πολλά

από αυτά μελοποιήθηκαν από την **Μαρίζα Κωκ** και συμπεριλαμβάνονται σε CD με τίτλο «**ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΣΑΠΦΟΥΣ**».

Ευχαριστούμε πολύ τον κ. **Γ. Καρβέλα** για την αγάπη του στο νησί μας. Τιμή μας και χαρά μας που δείγμα της αγάπης του αυτής φιλοξενούμε στην εφημερίδα μας.

Το Δ.Σ.

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΖΑΡΟ

ΤΟ ΣΚΙΤΣΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΘΕΜΑ ΜΑΣ, ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ

ZARO

ΜΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΝΤΖΙΚΟΣ - ΜΟΥΤΑΦΗΣ

Ο Δημήτρης Παπαντζίκος Μουτάφης, γιος της Καλλιόπης Μουτάφης, φοιτητής του Μαθηματικού τμήματος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συμμετείχε σε **διαγωνισμό φωτογραφίας** του ομίλου ΙΕΚ ΔΕΛΤΑ και ανάμεσα σε 2500 φωτογραφίες, πέτυχε να λάβει τη δεύτερη θέση. Αυτοδίδακτος με μόνο σύμμαχο του το ταλέντο του, το μεράκι του και τη διάθεση του να γεμίζει επικοινωνιακά και ωφέλιμα τον ελεύθερο του χρόνο, πέτυχε αυτό που ούτε ο ίδιος πίστευε ότι μπορεί να καταφέρει. Συγχαρητήρια και του ευχόμαστε να φτάσει εκεί που ονειρεύεται και να μας αποδώσει όμορφα κάδρα ζωής μέσα από το φακό του!

ΜΟΥΤΑΦΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Υ.γ. Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη στη Σκάλα Πολιχνίτου. Αύγουστος 2020.

Και εμείς τον συγχαίρουμε και ευχόμαστε πάντα επιτυχίες.

Το Δ.Σ.

